Projekt z dnia 17 maja 2021 r.

U S T A W A

z dnia ..... 2021 r.

o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw[1), 2)]

Art. 1. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„[1)] Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady

---

[1)] Niniejsza ustawa służy stosowaniu:
1) rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd do Spraw Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w sprawie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463);
2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (EU) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.).

[2)] Niniejszą ustawą:
1) zmienia się ustawy: ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ustawę z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, ustawę z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia i ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej;
2) uchyla się ustawy: ustawę z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej i ustawę z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu.

(WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.).”;

2) w art. 1:

a) uchyla się pkt 2 i 3,

b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zasady wykonywania zadań przez Inspekcję, w szczególności przeprowadzania kontroli, w tym kontroli urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.[3)]), zwanych dalej „kontrolami urzędowymi”, oraz wykonywania innych czynności w rozumieniu art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia, zwanych dalej „innymi czynnościami urzędowymi”.”;

3) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) prawodawstwo weterynaryjne – przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w zakresie weterynarii, a także przepisy wdrażające

---

3) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111.

lub wykonujące te przepisy, w szczególności przepisy o produktach pochodzenia zwierzęcego, ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a także o ochronie zwierząt;

2) przesyłka – przesyłkę w rozumieniu art. 3 pkt 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”;

3) przywóz – wprowadzenie na terytorium Unii lub wprowadzenie do Unii w rozumieniu art. 3 pkt 40 rozporządzenia 2017/625;

4) tranzyt – tranzyt w rozumieniu art. 3 pkt 44 rozporządzenia 2017/625.”;

4) w art. 3:

a) w ust. 1 w pkt 2 w lit. b kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) produktów złożonych określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 47 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2017/625.”,

b) w ust. 2 w pkt 4:

– lit. a otrzymują brzmienie:

„a) kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych,”,

– uchyla się lit. b,

– po lit. d dodaje się lit. da w brzmieniu:

„da) kontroli preparatów weterynaryjnych adaptacyjnych stosowanych w medycynie weterynaryjnej w rozumieniu art. 2 pkt 45 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt, oraz zwalczaniu chorób

zakaźnych zwierząt, mającej na celu ustalenie, czy wprowadzone do obrotu lub używania preparaty znajdują się w wykazie, o którym mowa w art. 76d ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt,”,

c) w ust. 6 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) kontroli urzędowej, o której mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, dotyczącej środków transportu, w tym okrętów i statków powietrznych, wykorzystywanych do przewozu zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów złożonych określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 47 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2017/625, na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojsk obcych;

2) kontroli urzędowej zakładów zaopatrujących lub ubiegających się o zaopatrywanie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w produkty pochodzenia zwierzęcego.”;

5) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy Inspekcji, przy wykonywaniu swoich zadań, współpracują z właściwymi organami prokuratury i administracji rządowej, jednostkami samorządu terytorialnego oraz organami samorządu lekarsko-weterynaryjnego.”;

6) uchyla się art. 4a;

7) w art. 5:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zadania organów Inspekcji wykonują:

1) pracownicy Inspekcji oraz osoby wyznaczone do wykonywania określonych czynności, będący:

a) urzędowymi lekarzami weterynarii w rozumieniu art. 3 pkt 32 rozporządzenia 2017/625,

b) urzędowymi pracownikami pomocniczymi w rozumieniu art. 3 pkt 49 rozporządzenia 2017/625,

c) pracownikami wyznaczonymi przez właściwe organy w rozumieniu art. 2 pkt. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/624 z dnia 8 lutego 2019 r. dotyczącego szczególnych przepisów w dziedzinie przeprowadzenia kontroli urzędowych dotyczących produkcji mięsa oraz

obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do żywych małży zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/624”;

2) pracownicy Inspekcji niebędący osobami, o których mowa w pkt 1;

3) osoby wyznaczone do wykonywania czynności o charakterze pomocniczym, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 1.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoby, o których mowa w ust. 2, wyznaczone do wykonywania określonych czynności, wykonują powierzone czynności pod nadzorem i w imieniu organów Inspekcji.”,

c) uchyla się ust. 4 i 5;

8) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej oraz udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie administrowanej przez urząd obsługujący ten organ informacje określone w art. 4 ust. 4 lit. a i b rozporządzenia 2017/625 w odniesieniu do organów wykonujących zadania określone w ustawie.”;

9) w art. 7a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organem doradczo-opiniodawczym Głównego Lekarza Weterynarii w zakresie funkcjonowania laboratoriów dla celów kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych określonych w rozporządzeniu 2017/625, jest Rada do spraw Laboratoriów.”;

10) art. 8a otrzymuje brzmienie:

„Art. 8a. Do postępowań w sprawach:

1) o których mowa w art. 15f ust. 1, art. 15i ust. 3 i art. 25a ust. 3,

2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 15f ust. 1, art. 15i ust. 3 i art. 25a ust. 3 oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji

– nie stosuje się przepisów art. 29 i art. 32 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162).”;

11) w art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Graniczny lekarz weterynarii wykonuje swoje zadania przy pomocy granicznego inspektoratu weterynarii, którego jest kierownikiem. W ramach granicznego inspektoratu weterynarii funkcjonują punkty kontroli granicznej.”;

12) w art. 13:

a) w ust. 1 po pkt 11 dodaje się pkt 11a i 11b w brzmieniu:

„11a) opracowuje projekt planu awaryjnego, o którym mowa w art. 115 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w zakresie żywności pochodzenia zwierzęcego, żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b, oraz pasz i przedkłada go do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa;

11b) jest instytucją łącznikową, o której mowa w art. 103 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w zakresie zadań organów Inspekcji, oraz wykonuje w tym zakresie obowiązki państwa członkowskiego, o których mowa w art. 103 ust. 3 rozporządzenia 2017/625”;”,

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania pojedynczego organu określone w art. 4 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2017/625 w obszarze określonym w art. 1 ust. 2:

1) lit. a rozporządzenia 2017/625 w zakresie dotyczącym żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, z wyłączeniem przepisów mających na celu zapewnienie uczciwych praktyk handlowych, ochrony interesów konsumentów i zapewnienia im prawa do informacji oraz przepisów dotyczących wytwarzania materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością;

2) lit. c–f rozporządzenia 2017/625.”,

c) uchyla się ust. 2–8,

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Główny Lekarz Weterynarii składa, do dnia 30 czerwca, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji w roku ubiegłym.”;

13) po art. 14 dodaje się art. 14a i art. 14b w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. W zakresie zadań Inspekcji powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli urzędowych i wykonywania innych czynności urzędowych wykonuje zadania właściwego organu w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia 2017/625, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. Główny Lekarz Weterynarii oraz wojewódzki, powiatowy i graniczny lekarz weterynarii wykonują zadania właściwego organu określone w art. 5 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia 2017/625 w odniesieniu do osób, o których mowa w art. 5 ust. 2.

Art. 14b. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje zaświadczenia o spełnianiu:

1) minimalnych standardów co do higieny i warunków utrzymania zwierząt w gospodarstwie w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej albo dofinansowania ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR);
2) warunków utrzymania zwierząt gospodarskich w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).”;

14) po art. 15 dodaje się art. 15a–15i w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym w zakresie wyznaczenia punktów kontroli granicznej, o których mowa w art. 59 rozporządzenia 2017/625, w których przeprowadza się kontrolę zwierząt i towarów, zwanych dalej „punktami kontroli granicznej”, oraz wycofania, zawieszenia lub ponownego wyznaczenia takich punktów.

2. Główny Lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską o wszelkich zmianach w infrastrukturze lub funkcjonowaniu punktu kontroli granicznej.

3. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi i udostępnia na swojej stronie internetowej aktualny wykaz wyznaczonych punktów kontroli granicznej.

Art. 15b. 1. Graniczny lekarz weterynarii jest właściwym organem do przeprowadzania kontroli urzędowych oraz wykonywania innych czynności urzędowych dotyczących:

1) zwierząt i towarów w punkcie kontroli granicznej niezależnie od tego czy te zwierzęta i towary podlegają kontroli, o której mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b, d–f rozporządzenia 2017/625;
2) środków transportu, o których mowa w art. 44 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2017/625.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, kontrolę urzędową zwierząt i towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b i d–f rozporządzenia 2017/625, oraz inne czynności urzędowe dotyczące takich zwierząt i towarów, wykonuje:

1) graniczny lekarz weterynarii, w przypadku gdy zwierzęta lub towary znajdują się w punkcie kontroli granicznej;
2) powiatowy lekarz weterynarii, w przypadku gdy zwierzęta lub towary znajdują się w miejscu innym niż punkt kontroli granicznej.

3. Graniczny lekarz weterynarii przeprowadzający kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe w portach morskich współpracuje z organami celnymi w zakresie tych kontroli i czynności, w szczególności informuje naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla portu morskiego o terminie, w tym o godzinie i miejscu planowanej kontroli. Graniczny lekarz weterynarii przeprowadza takie kontrole i wykonuje takie czynności w portach morskich w sposób pozwalający na zachowanie terminów, o których mowa w art. 60 ust. 2–5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 422, 464 i 694).

Art. 15c. Zarządzający przejściami granicznymi są obowiązani do nieodpłatnego udostępniania odpowiednich pomieszczeń biurowych, laboratoryjnych, socjalnych oraz powierzchni magazynowych dla zatrzymanych przesyłek, spełniających wymagania określone w przepisach o ochronie zdrowie zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt lub ochronie zdrowia publicznego.

Art. 15d. Przesyłkę zwierząt, o których mowa w art. 15b ust. 1 pkt 1, transportuje się pod dozorem celnym do punktu kontroli granicznej lub stacji kwarantanny, jeżeli przepisy odrębne o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt lub ochronie zdrowia publicznego obowiązujące w państwach członkowskich Unii Europejskiej tak stanowią.

Art. 15e. 1. Jeżeli przepisy odrębne obowiązujące na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej albo przepisy państwa miejsca przeznaczenia przewidują poddanie przesyłki zwierząt kwarantannie lub izolacji, kwarantannę lub izolację przeprowadza się w:

1) zatwierdzonej stacji kwarantanny znajdującej się w państwie pochodzenia przesyłki zwierząt;
2) zatwierdzonej stacji kwarantanny znajdującej się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
3) gospodarstwie miejsca przeznaczenia przesyłki zwierząt.

2. Jeżeli graniczny lekarz weterynarii nakaże, w drodze decyzji, kwarantannę lub izolację przesyłki zwierząt, to odbywa się ona, w zależności od stwierdzonego ryzyka, w jednym z następujących miejsc:

1) w punkcie kontroli granicznej lub w jego pobliżu;
2) w gospodarstwie miejsca przeznaczenia przesyłki zwierząt;
3) w stacji kwarantanny znajdującej się w pobliżu gospodarstwa miejsca przeznaczenia przesyłki zwierząt.

3. Nadzór nad stacją kwarantanny sprawuje graniczny lekarz weterynarii, a jeżeli stacja kwarantanny znajduje się poza obszarem właściwości tego lekarza, nadzór sprawuje właściwy powiatowy lekarz weterynarii.

Art. 15f. 1. Właściwym organem do uznania składu, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2124 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących kontroli urzędowych przesyłek zwierząt i towarów w tranzycie, przeładunku i w trakcie dalszego transportu przez terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008, (WE) nr 1251/2008, (WE) nr 119/2009, (UE) nr 206/2010, (UE) nr 605/2010, (UE) nr 142/2011, (UE) nr 28/2012, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/759 i decyzję Komisji 2007/777/WE (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 73), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2124”, wycofania uznania lub tymczasowego zawieszenia uznania jest graniczny lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce położenia tego składu albo powiatowy lekarz weterynarii.

2. Uznania, wycofania uznania lub tymczasowego zawieszenia uznania, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w drodze decyzji. Uznania składu dokonuje się na wniosek podmiotu prowadzącego ten skład.

3. Główny Lekarz Weterynarii:

1) jest organem właściwym w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 25 rozporządzenia 2019/2124;
2) może wyznaczyć system informacyjny, inny niż system, o którym mowa w art. 131 rozporządzenia 2017/625, w celu powiadamiania o przesyłkach, o których mowa w art. 16 rozporządzenia 2019/2124, oraz innych przesyłkach, w przypadku gdy przepisy Unii Europejskiej tak stanowią.

Art. 15g. Koszty związane z dojazdem do miejsc dokonywania czynności wynikających z zastosowania środków, o których mowa w art. 66–69 i art. 71 rozporządzenia 2017/625, ponosi osoba odpowiedzialna za przesyłkę.

Art. 15h. Kontrole urzędowe mrożonego tuńczyka, który nie został odgłowiony ani wypatroszony i który został wyładowany bezpośrednio w portach Unii ze statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego, przeprowadza w zakładzie przetwórczym powiatowy lekarz weterynarii, zgodnie z przepisami rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2126 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących określonych kontroli urzędowych odnoszących się do niektórych kategorii zwierząt i towarów, środków stosowanych po przeprowadzeniu tych kontroli oraz niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 104).

Art. 15i. 1. Właściwy miejscowo wojewoda wykonuje zadania właściwego organu określone w art. 8 i art. 12 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2122 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej i w odniesieniu do określonych kontroli bagażu osobistego pasażerów i małych przesyłek towarów wysyłanych do osób fizycznych i nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 45), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2122”, w zakresie produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów złożonych i produktów uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 2019/2122, oraz zwierząt domowych, o których mowa w art. 11 rozporządzenia 2019/2122.

2. Właściwy miejscowo organ celny albo organ administracji rządowej upoważniony do wykonywania niektórych zadań organów celnych zgodnie z przepisami prawa celnego jest właściwym organem, o którym mowa w art. 9 i art. 10 rozporządzenia 2019/2122.

3. Zgody, o której mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia 2019/2122, udziela powiatowy lekarz weterynarii.

4. Produkty pochodzenia zwierzęcego, produkty złożone i produkty uzyskane z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 2019/2122, oraz małe przesyłki tych produktów, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2019/2122, niespełniające wymagań określonych w rozporządzeniu 2019/2122,

przekazane przez podróżnych lub operatora świadczącego usługi pocztowe organom, o których mowa w ust. 2, do unieszkodliwienia, są przechowywane, transportowane i niszczone zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.[4)]).

5. Koszty zniszczenia produktów i przesyłek określonych w ust. 4 ponosi organ celny albo organ administracji rządowej upoważniony do wykonywania niektórych zadań organów celnych zgodnie z przepisami prawa celnego.”;

15) w art. 16:

a) w ust. 1:

– w pkt 1:

– – lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) sprawowania nadzoru nad ubojem zwierząt gospodarskich kopytnych, drobiu, zajęczaków i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, o których mowa w ust. 1.2–1.4 i 1.6 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.[5)] – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14),

---

4) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 216 z 14.08.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 130 z 28.05.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 294 z 21.11.2018, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1.

5) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 27, Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 83, Dz. Urz. UE L 320 z 18.11.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 363 z 20.11.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 281 z 25.10.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 8, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 178 z 09.07.2009, str. 25, Dz. Urz. UE L 314 z 01.12.2009, str. 8, Dz. Urz. UE L 159 z 25.06.2010, str. 18, Dz. Urz. UE L 46 z 19.02.2011, str. 14, Dz. Urz. UE L 327 z 09.12.2011, str. 39, Dz. Urz. UE L 8 z 12.01.2012, str. 29, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 15, Dz. Urz. UE L 220 z 17.08.2013, str. 14, Dz. Urz. UE L 69 z 08.03.2014, str. 95, Dz. Urz. UE L 175 z 14.06.2014, str. 6, Dz. Urz. UE L 307 z 28.10.2014, str. 28, Dz. Urz. UE L 67 z 12.03.2016, str. 22, Dz. Urz. UE L 144 z 07.06.2017, str. 37, Dz. Urz. UE L 285 z 01.11.2017, str. 3, Dz. Urz. UE L 285 z 01.11.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 239 z 24.09.2018, str. 41, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 434 z 23.12.2020., str. 10.

zwanego dalej „rozporządzeniem nr 853/2004”, w tym badania dobrostanu zwierząt po ich przybyciu do rzeźni, badania przedubojowego i poubojowego, oceny mięsa i nadzoru nad przestrzeganiem w czasie uboju przepisów o ochronie zwierząt,”,

– – lit. g–j otrzymują brzmienie:

„g) sprawowania nadzoru nad punktami odbioru mleka, jego przetwórstwem oraz przechowywaniem produktów mleczarskich i wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,

h) sprawowania nadzoru nad wyładowywaniem ze statków rybackich, w tym statków chłodni, statków zamrażalni i statków przetwórni, produktów rybołówstwa, nad obróbką, przetwórstwem i przechowywaniem tych produktów oraz ślimaków i żab i wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,

i) sprawowania nadzoru nad przetwórstwem i przechowywaniem jaj konsumpcyjnych i produktów jajecznych i wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,

j) pobierania próbek do badań w zakresie:

– bezpieczeństwa żywności,

– innym niż określony w tiret pierwsze,”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wyznaczać osoby niebędące pracownikami Inspekcji, spełniające wymagania dotyczące kwalifikacja, do wykonywania:

a) czynności określonych w art. 18 ust. 2 i 4 rozporządzenia 2017/625, jako urzędowych pracowników pomocniczych w rozumieniu art. 3 pkt 49 rozporządzenia 2017/625,

b) kontroli urzędowych, o których mowa w art. 18 ust. 7 lit. i rozporządzenia 2017/625, jako pracowników wyznaczonych przez właściwe organy w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 2019/624,

c) czynności o charakterze pomocniczym określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 1.”,

b) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Do lekarzy weterynarii, o których mowa w ust. 1a, przepisy ust. 2, 3 i 4–5a stosuje się odpowiednio.”,

c) po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:

„2b. Po wyznaczeniu do wykonywania czynności, o którym mowa w ust. 1, wyznaczony lekarz weterynarii składa powiatowemu lekarzowi weterynarii oświadczenie, że nie zachodzą okoliczności powodujące wątpliwości co do bezstronnego wykonywania czynności objętych wyznaczeniem oraz że nie pozostaje w konflikcie interesów w związku z wykonywaniem tych czynności, a także:

1) o niewykonywaniu zajęć zarobkowych albo

2) o wykonywaniu zajęć zarobkowych, wskazując następujące informacje:

a) określenie czynności wykonywanych w ramach tych zajęć,

b) określenie podmiotu, na rzecz którego te zajęcia wykonuje, oraz, odpowiednio, miejsca lub obszaru ich wykonywania,

c) okres wykonywania tych zajęć.

2c. W przypadku zmiany danych zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2b, wyznaczony lekarz weterynarii składa powiatowemu lekarzowi weterynarii oświadczenie o zmianie tych danych, zawierające aktualne dane, w terminie 7 dni od dnia zmiany tych danych.”,

d) w ust. 5 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) gdy zachodzą okoliczności powodujące wątpliwości co do bezstronnego wykonywania czynności objętych wyznaczeniem lub osoba wyznaczona pozostaje w konflikcie interesów w związku z wykonywaniem tych czynności, lub nie złożyła oświadczenia, o którym mowa w ust. 2c;”,

e) po ust. 5a dodaje się ust. 5b–5d w brzmieniu:

„5b. Każdy podmiot jest obowiązany do złożenia powiatowemu lekarzowi weterynarii, na wniosek tego organu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego wniosku, oświadczenia zawierającego dane określone w ust. 2b o zajęciach zarobkowych wykonywanych na rzecz tego podmiotu przez lekarza weterynarii, który przedłożył powiatowemu lekarzowi weterynarii oświadczenie, w przypadku o którym mowa w ust. 2c, lub jest wyznaczony przez ten organ do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1.

5c. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2b, 2c i 5b, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego

oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5d. Kwalifikacje lekarzy weterynarii i innych osób wyznaczonych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d–f, lit. j tiret pierwsze i lit. l oraz pkt 2 lit. a i b, określają przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie art. 18 ust. 7 lit. j rozporządzenia 2017/625.”,

f) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zakres czynności wykonywanych przez osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, oraz kwalifikacje tych osób,”;

16) po art. 18a dodaje się art. 18b i art. 18c w brzmieniu:

„Art. 18b. 1. Kontrola preparatów weterynaryjnych adaptacyjnych stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o której mowa w art. 3 ust. 2 pkt 4 lit. da, jest prowadzona przez Głównego Lekarza Weterynarii i wojewódzkich lekarzy weterynarii.

2. Na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy współpracuje przy przeprowadzaniu kontroli preparatów weterynaryjnych adaptacyjnych stosowanych w medycynie weterynaryjnej.

Art. 18c. 1. Urzędowe zatrzymanie, o którym mowa w art. 137 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2017/625, następuje w drodze decyzji określającej sposób postępowania z zatrzymanymi zwierzętami lub towarami oraz termin, do którego zostały zatrzymane.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Stroną postępowania, o którym mowa w ust. 1, jest posiadacz zwierząt lub towarów podlegających urzędowemu zatrzymaniu.”;

17) w art. 19:

a) uchyla się ust. 5,

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 3, może się odbywać w obecności pracowników wojewódzkiego inspektoratu weterynarii lub Głównego Inspektoratu Weterynarii.”;

18) w art. 19b:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) okresowe – na podstawie planów kontroli sporządzanych przez powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii lub Głównego Lekarza Weterynarii;”,

b) uchyla się ust. 2 i 3;

19) w art. 19c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrolę przeprowadza się w obecności podmiotu kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej, a w razie ich nieobecności – w obecności innego pracownika podmiotu kontrolowanego.”;

20) w art. 19d w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) opis stwierdzonego w wyniku kontroli stanu faktycznego, w tym ujawnionych nieprawidłowości oraz ich zakresu;”;

21) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. Uprawnienia, o których mowa w art. 19 ust. 3, przysługują:

1) ekspertom Komisji Europejskiej oraz innych państw członkowskich przeprowadzającym kontrole i audyty, o których mowa w art. 116 rozporządzenia 2017/625;

2) pracownikom Inspekcji upoważnionym przez Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii, powiatowego lekarza weterynarii lub granicznego lekarza weterynarii, przeprowadzającym audyty, o których mowa art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, lub dokonującym ustaleń, o których mowa w art. 27 ust. 2, art. 31 i art. 32. ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224).

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przeprowadza się w obecności pracowników Inspekcji upoważnionych przez Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii, powiatowego lekarza weterynarii lub granicznego lekarza weterynarii.

3. Audyty i dokonywanie ustaleń, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przeprowadza się w obecności pracowników upoważnionych przez kontrolowanego.”;

22) w art. 21 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku rzeźni korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, za pomieszczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1, można uznać wydzielone i odpowiednio wyposażone miejsce lub miejsca.”;

23) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii podaje do wiadomości publicznej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego organu, w terminie do ostatniego dnia lutego, informacje określone w art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, dotyczące kontroli urzędowych przeprowadzonych na obszarze województwa w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii, w terminie do dnia 31 stycznia, dane niezbędne do przygotowania informacji, o których mowa w ust. 1.”;

24) w art. 24:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pomieszczeniu, o którym mowa w załączniku III w sekcji I w rozdziale II w ust. 9 rozporządzenia nr 853/2004, udostępnianym pracownikom Inspekcji lub osobom wyznaczonym na podstawie art. 16 i art. 18 przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego lub”,

b) ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. Pomieszczenie określone w ust. 1, w którym jest przeprowadzane badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni, zwane dalej „pracownią badania mięsa na obecność włośni”, powiatowy inspektorat weterynarii wyposaża w odczynniki i sprzęt niezbędny do prawidłowego przeprowadzenia tego badania, zapewniając ich stałą dostępność i przydatność, zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1375 z dnia 10 sierpnia 2015 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 212 z 11.08.2015, str. 7, z późn. zm.[6)]).

3. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej lub osoba przez niego upoważniona kontroluje, czy w pracowni badania mięsa na obecność włośni są spełniane wymagania w zakresie systemu zarządzania wskazanym w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625.

4. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej o stwierdzeniu naruszenia wymagań określonych w ust. 3 w pracowni badania mięsa na obecność włośni przez:

1) osobę wyznaczoną na podstawie art. 16 lub 18,

---

6) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 338 z 15.10.2020, str. 7.

2) pracownika Inspekcji

– informuje powiatowego lekarza weterynarii i wojewódzkiego lekarza weterynarii.”;

25) w art. 25:

a) ust. 1 skreśla się wyrazy „określonych w rozporządzeniu nr 882/2004,”,

b) w ust 2:

– w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„laboratoria urzędowe w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625, obejmujące:”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) krajowe laboratoria referencyjne w rozumieniu art. 100 rozporządzenia 2017/625.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwym organem w sprawach:

1) wyznaczenia laboratorium urzędowego w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do laboratoriów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a–c, i cofnięcia takiego wyznaczenia;

2) czasowego wyznaczenia laboratorium urzędowego w rozumieniu art. 42 rozporządzenia 2017/625 i cofnięcia takiego wyznaczenia;

3) wyznaczenia laboratorium urzędowego zgodnie z art. 37 ust. 2 rozporządzenia 2017/625;

4) o których mowa w art. 38 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2017/625.”,

d) w ust. 6 wyrazy „krajowe albo wspólnotowe laboratorium referencyjne” zastępuje się wyrazami „krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej”,

e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Jeżeli brak jest krajowego laboratorium referencyjnego i laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej, które można wyznaczyć do przeprowadzenia wymaganych badań laboratoryjnych na podstawie ust. 6, Główny Lekarz Weterynarii, po zasięgnięciu opinii Rady do spraw Laboratoriów, wyznacza do przeprowadzenia tych badań inne laboratorium znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA.”,

f) w ust. 7 wyrazy „krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne” zastępuje się wyrazami „krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej”;

26) w art. 25a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kierownik laboratorium, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. d, ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych w danym kierunku i daną metodą dla celów kontroli urzędowych, składa w tym zakresie wniosek do Głównego Lekarza Weterynarii, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej.”,

b) w ust. 2:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) opinię w sprawie spełniania przez laboratorium wymagań określonych w art. 37 ust. 4 lit. a–e rozporządzenia 2017/625, wydaną nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku, do której dołącza się raport krajowego laboratorium referencyjnego właściwego dla kierunku badań, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA;”,

– w pkt 3 wyrazy „wspólnotowe laboratorium referencyjne” zastępuje się wyrazami „laboratorium referencyjne Unii Europejskiej”,

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Główny Lekarz Weterynarii zatwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, laboratorium ubiegające się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych, w zakresie kierunku i metody wskazanych we wniosku.

4. Laboratorium, które uzyskało status laboratorium, o którym mowa w ust. 1:

1) bierze udział w badaniach biegłości, o których mowa w art. 38 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, w terminach określonych w harmonogramie opracowanym przez krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego laboratorium referencyjnego – nie rzadziej niż

raz na 4 lata w badaniach biegłości przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej;

2) poddaje się kontroli właściwego dla danego kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego, w tym kontroli niezapowiedzianej;

3) bierze udział w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych i badaniach biegłości, o których mowa w art. 38 ust. 2 rozporządzenia 2017/625.”,

d) w ust. 5 wyrazy „krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne” zastępuje się wyrazami „krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej”,

e) w ust. 6:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) krajowa jednostka akredytująca, o której mowa w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625, cofnęła lub zawiesiła posiadaną przez laboratorium akredytację lub”,

– w pkt 2:

– – lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub nie poddało się badaniu biegłości, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 i 3, lub ponownemu badaniu biegłości, o którym mowa w ust. 5, lub

b) uchyla się od poddania się kontroli, o której mowa w ust. 4 pkt 2, albo w wyniku takiej kontroli stwierdzono, że laboratorium nie spełnia warunków niezbędnych do przeprowadzenia badań, lub”,

– – lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) nie przekazało powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce lokalizacji laboratorium oraz powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce pobrania próbki informacji, o których mowa w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11

marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, lub”,

– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) nie zostały podjęte działania naprawcze, o których mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia 2017/625.”,

f) dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. Wniosek o ponowne zatwierdzenie laboratorium w zakresie kierunku i metody, w stosunku do którego została wydana decyzja, o której mowa w ust. 6, składa się zgodnie z ust. 1 i 2, nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

11. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do wniosku o zmianę w zakresie metody określonej w decyzji, o której mowa w ust. 3.”;

27) w art. 25b:

a) w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) określone w art. 101 ust. 1 rozporządzenia 2017/625;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań sprawuje nadzór nad laboratoriami urzędowymi w zakresie prawidłowości wykonywania przez nie badań, przeprowadzając kontrolę, w szczególności sprzętu i odczynników stosowanych do tych badań, udziału w badaniach porównawczych oraz wyboru metod do akredytacji. Kontrolę przeprowadza się nie rzadziej niż raz na 3 lata, również na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii,”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań przeprowadza audyt laboratorium urzędowego, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia 2017/625. Audyt przeprowadza się również na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii.”,

d) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określi, które laboratoria są krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 100 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, a w przypadku gdy dla każdego z laboratoriów referencyjnych Unii Europejskiej zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne – także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie wykonywane przez te laboratoria

zadania, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i laboratoriami referencyjnymi Unii Europejskiej;”;

28) w art. 25f:

a) użyte w:

– ust. 4 pkt 2 oraz ust. 6 i 7 wyrazy „wspólnotowe laboratorium referencyjne” zastępuje się wyrazami „laboratorium referencyjne Unii Europejskiej”,

– ust. 5 i 7 wyrazy „krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne” zastępuje się wyrazami „krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej”,

b) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Laboratorium wpisane do rejestru poddaje się kontroli właściwego dla danego kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego, w tym kontroli niezapowiedzianej, przeprowadzonej także na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, w zakresie prawidłowości wykonywania badań, obejmującej w szczególności kontrolę stosowanego sprzętu i odczynników oraz udziału w badaniach porównawczych.”,

c) w ust. 8 w pkt 2:

– lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) nie poddało się badaniom, o których mowa w ust. 6 lub 7, lub dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub

b) nie przekazało powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce lokalizacji laboratorium oraz powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce pobrania próbki informacji, o których mowa w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, lub”,

– dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) nie poddało się kontroli, o której mowa w ust. 7a, albo w wyniku takiej kontroli stwierdzono, że laboratorium nie spełnia warunków niezbędnych do przeprowadzenia badań.”;

29) w art. 25g:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koszty udziału laboratorium w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych i badaniach biegłości oraz koszty audytów laboratorium, o których mowa w art. 39 rozporządzenia 2017/625 i kontroli przeprowadzanych przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych ponosi podmiot prowadzący laboratorium.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wpływy z tytułu organizowania międzylaboratoryjnych badań porównawczych, badań biegłości, audytów i kontroli przeprowadzanych przez krajowe laboratoria referencyjne stanowią dochód budżetu państwa.”;

30) uchyla się rozdział 3;

31) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Opłaty

Art. 30. 1. Inspekcja pobiera opłaty za przeprowadzanie kontroli urzędowych w przypadkach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b i d–f oraz art. 65 ust. 2 rozporządzenia 625/2017, dotyczących przesyłek:

1) bydła (Bos taurus, Bos indicus, Bison bison, Bison bonasus i Bubalus bubalis), świń, owiec, kóz, królików i dzików, wolno żyjących (dzikich) przeżuwaczy, koniowatych w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, drobiu w rozumieniu art. 4 pkt 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE. L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.[7)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/429”, a także zajęczaków i ptaków nie będących ptakami bezgrzebieniowymi, zaliczanych do zwierząt łownych lub zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych w rozumieniu ust. 1.5 lub 1.6 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, w wysokości stanowiącej równowartość w złotych

---

7) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40.

kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części I w lit. a;

2) zwierząt innych niż określone w pkt 1, w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części I w lit. b;

3) mięsa, za wyjątkiem mięsa, o którym mowa w pkt 5, w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części II;

4) produktów rybołówstwa w rozumieniu ust. 8.1 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części III;

5) produktów mięsnych w rozumieniu ust. 7.1 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, mięsa pozyskanego z drobiu w rozumieniu ust. 1.3 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, mięsa króliczego, mięsa pozyskanego ze zwierząt łownych w rozumieniu ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004 i mięsa pozyskanego ze zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych w rozumieniu ust. 1.6 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części IV;

6) innych produktów pochodzenia zwierzęcego, niż określone w pkt 3–5, w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części V;

7) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i pasz, w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części VI;

8) zwierząt i produktów z państw trzecich w tranzycie, w rozumieniu art. 3 pkt 44 rozporządzenia 2017/625, lub przeładunku w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części VII.

2. Przeliczenia równowartości euro na złote dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym pobierana jest opłata.

Art. 31. 1. Inspekcja pobiera opłaty w wysokości ustalonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 33 pkt 1, z tym że w przypadkach, w których mają zastosowanie powiększenia albo obniżki opłat przewidziane w ust. 4 i art. 32 ust. 1–3, po zastosowaniu takich powiększeń albo obniżek, za:

1) kontrolę zwierząt i produktów przeznaczonych do wywozu, handlu lub przemieszczania w celach niehandlowych albo umieszczenia na rynku krajowym, jeżeli przepisy odrębne wymagają zaopatrzenia ich w dokument wystawiony przez urzędowego lekarza weterynarii;
2) przeprowadzanie kontroli urzędowych i wykonywanie innych czynności urzędowych w przypadkach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b i d–f oraz art. 65 ust. 2 rozporządzenia 625/2017, dotyczących przesyłek innych niż określone w art. 30 ust. 1, oraz w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 48 lit. b rozporządzenia 625/2017;
3) nadzór nad przeprowadzeniem uboju zwierząt gospodarskich kopytnych, drobiu, zajęczaków i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, o których mowa w ust. 1.2–1.4 i 1.6 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004 – w przypadku, gdy uśmiercenie zwierząt lub badanie poubojowe odbywa się w rzeźni;
4) oględziny tusz zwierząt łownych, o których mowa w ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, wraz z ewentualnym badaniem narządów wewnętrznych i badaniem na obecność włośni;
5) badanie mięsa zwierząt łownych, o których mowa w ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, z wyłączeniem badania mięsa pozyskanego na użytek własny;
6) nadzór nad:
   a) rozbiorem mięsa,
   b) produkcją mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie oraz produktów mięsnych,
   c) porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem mięsa, mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie oraz produktów mięsnych,
   d) punktami odbioru mleka oraz przetwórstwem mleka,
   e) przetwórstwem, pakowaniem i przepakowywaniem jaj konsumpcyjnych oraz przetwórstwem, pakowaniem lub przepakowywaniem produktów jajecznych,

f) pozyskiwaniem, obróbką lub przechowywaniem materiału biologicznego, jaj wylęgowych drobiu lub jaj i gamet przeznaczonych do celów hodowlanych,

g) pozyskiwaniem, składowaniem lub przetwarzaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych,

h) obrotem, pośrednictwem w tym obrocie i przewozem zwierząt, miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, punktami kontroli, targowiskami, a także wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt,

i) wyładowywaniem albo pierwszą sprzedażą produktów rybołówstwa ze statków rybackich,

j) obróbką, przetwórstwem ryb, skorupiaków, mięczaków, żab lub ich produktów oraz wyładowywaniem ze statku przetwórni produktów rybołówstwa,

k) przechowywaniem mięsa, mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie, produktów mięsnych, produktów mlecznych, jaj konsumpcyjnych, produktów jajecznych, ryb, skorupiaków, mięczaków, żab oraz produktów pochodzących z ryb, skorupiaków, mięczaków i żab,

l) działalnością związaną ze sprzedażą bezpośrednią,

m) wytwarzaniem, wprowadzaniem do obrotu i transportem pasz i pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz warunkami ich przechowywania lub sprzedaży,

n) prowadzeniem działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej,

o) porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem miodu,

p) produkcją żywności znajdującej się w rolniczym handlu detalicznym,

q) obrotem hurtowym produktami leczniczymi weterynaryjnymi prowadzonym w hurtowniach farmaceutycznych produktów leczniczych weterynaryjnych,

r) obrotem detalicznym produktami leczniczymi weterynaryjnymi prowadzonym w zakładach leczniczych dla zwierząt i ilością stosowanych w tych zakładach produktów leczniczych weterynaryjnych,

s) obrotem detalicznym produktami leczniczymi weterynaryjnymi wydawanymi bez przepisu lekarza sprawowanym u przedsiębiorców prowadzących działalność w tym zakresie po zgłoszeniu wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii,

t) produkcją wysoko rafinowanego siarczanu chondroityny, kwasu hialuronowego, innych produktów z hydrolizowanych cząstek, chitozanu, glukozaminy, podpuszczki, karuku i aminokwasów,

u) produkcją żelatyny i kolagenu;

7) kontrolę statków rybackich, w tym statków chłodni, statków zamrażalni i statków przetwórni;

8) złożenie wniosku:

a) o wydanie decyzji, o której mowa w art. 25a ust. 3,

b) o wydanie zatwierdzenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638),

c) o którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1753),

d) o zatwierdzenie zakładu, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego,

e) o nadanie zakładowi uprawnienia, o którym mowa w art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego,

f) o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278),

g) o wydanie pozwolenia weterynaryjnego na przywóz przesyłki zwierząt lub produktów, jeżeli przepisy odrębne przewidują obowiązek uzyskania takiego pozwolenia,

h) o wydanie świadectwa zatwierdzenia środka transportu przeznaczonego do długotrwałego transportu zwierząt;

9) wydanie decyzji, o której mowa w art. 35 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1);

10) kontrolę urzędową, o której mowa w art. 79 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2017/625;

11) kontrolę urzędową, o której mowa w art. 79 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2017/625;

12) kontrolę oczyszczania lub odkażania środków transportu używanych do przewozu zwierząt gospodarskich, powracających na terytorium Unii Europejskiej z państw trzecich, nakazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy

z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;

13) kontrolę środków transportu, o których mowa w art. 44 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2017/625;

14) badania próbek:

a) pobranych w trakcie postępowania związanego z wykryciem substancji niedozwolonych,

b) pobranych w czasie sprawowania nadzoru, jeżeli wyniki tych badań wykażą naruszenie przepisów lub są niezbędne do wydania świadectwa zdrowia albo wynikają ze szczególnych wymagań państwa, dla którego jest przeznaczony produkt,

c) w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w pkt 1 i pkt 6 lit. i,

d) pobranych w trakcie kontroli urzędowej, o której mowa w art. 79 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2017/625.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 3–5, obejmują także nadzór nad warunkami przechowywania tusz i mięsa.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3–5 oraz 6 lit. a–k i m, obejmują także wystawianie wymaganych dokumentów.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 7, związane z kontrolą statków rybackich, w tym statków chłodni, statków zamrażalni i statków przetwórni, za granicą powiększa się o koszty przemieszczenia się na ten statek i powrotu z tego statku.

5. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 3, ponosi podmiot prowadzący rzeźnię, w której odbyło się uśmiercenie zwierząt albo badanie poubojowe.

6. Opłat, o których mowa w ust. 1 nie pobiera się, jeżeli ich wysokość nie przekracza 40 zł.

Art. 32. 1. Opłaty za czynności, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3–5, wykonywane w rzeźni, oraz opłaty ponoszone przez podmiot prowadzący rzeźnię zgodnie z art. 31 ust. 5, jeżeli w tej rzeźni w poprzednim roku kalendarzowym poddano ubojowi nie więcej niż:

1) 1 000 jednostek przeliczeniowych zwierząt gospodarskich kopytnych lub kopytnych zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych,

2) 150 000 sztuk drobiu,

3) 100 sztuk ptaków bezgrzebieniowych

– pobiera się w wysokości obniżonej o 90%.

2. Opłaty za nadzór, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 6 lit. a–c, wykonywany w zakładzie, w którym prowadzona jest wyłącznie działalność w zakresie produkcji mięsa bez kości, mięsa z kością, mięsa mielonego lub surowych wyrobów mięsnych, jeżeli w tym zakładzie w poprzednim roku kalendarzowym średnio w tygodniu wyprodukowano nie więcej niż pięć ton mięsa bez kości lub równoważną ilość mięsa z kością lub nie więcej niż siedem i pół tony łącznie mięsa mielonego i surowych wyrobów mięsnych, pobiera się w wysokości obniżonej o 90%.

3. Opłaty za wykonywany w zakładzie, w którym prowadzona jest produkcja wyłącznie gwarantowanych tradycyjnych specjalności wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 1, z późn. zm.[8)]) lub produkty tradycyjne wpisane na listę, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 224), nadzór, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 6 lit. a–e i j, pobiera się w wysokości obniżonej o 90%.

4. Jednostka przeliczeniowa, o której mowa w ust. 1 pkt 1, oznacza:

1) sztukę bydła powyżej 3. miesiąca życia albo konia – stanowiącą 1 jednostkę przeliczeniową;
2) sztukę bydła do 3. miesiąca życia albo kopytnego zwierzęcia dzikiego utrzymywanego w warunkach fermowych – stanowiącą 0,5 jednostki przeliczeniowej;
3) świnię:
   a) powyżej 100 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,20 jednostki przeliczeniowej,
   b) od 15 do 100 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,15 jednostki przeliczeniowej,
   c) poniżej 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,05 jednostki przeliczeniowej;

---

8) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1.

4) owcę albo kozę powyżej 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,10 jednostki przeliczeniowej;
5) owcę albo kozę do 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,05 jednostki przeliczeniowej.

Art. 33. 1. Opłaty, o których mowa w art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 1, są uiszczane na podstawie rachunku wystawionego przez organ Inspekcji, którego czynności są przedmiotem opłaty:

1) gotówką w miejscu i czasie wykonania tych czynności, z wyjątkiem opłat określonych w art. 31 ust. 1 pkt 3 i 6 lit. a, albo
2) w terminie 14 dni od otrzymania rachunku, przelewem na rachunek bankowy inspektoratu kierowanego przez ten organ Inspekcji.

2. W przypadku opłat, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3 i 6 lit. a, powiatowy lekarz weterynarii wystawia rachunek obejmujący czynności wykonane w danym miesiącu kalendarzowym.

Art. 34.1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy sposób ustalania i wysokość opłat, o których mowa w art. 31 ust. 1, mając na względzie zapewnienie, aby kwota pobieranej opłaty odpowiadała średnim kosztom ponoszonym przez Inspekcję na wykonanie czynności, za które dana opłata jest pobierana, a w przypadku opłat określonych w art. 31 ust. 1 pkt 6 lit. l, n i p – aby kwota pobieranej opłaty odpowiadała 10% wymienionych średnich kosztów.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa:

1) jako koszty ponoszone przez Inspekcję uwzględnia koszty określone w art. 81 rozporządzenia 2017/625, a w odniesieniu do czynności innych niż kontrole urzędowe określone w art. 81 rozporządzenia 2017/625 – koszty wykonywania takich czynności odpowiadające kategoriom kosztów określonym w art. 81 rozporządzenia 2017/625;
2) może zróżnicować wysokość opłat w ramach poszczególnych rodzajów czynności określonych w art. 31 ust. 1.

Art. 35. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej, w terminie do 30. czerwca, za poprzedni rok, informacje, o których mowa w art. 85 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, dotyczące organów, o których mowa w art. 5 ust. 1.

Art. 35a. Wojewódzkie inspektoraty weterynarii mogą pozyskiwać środki finansowe z tytułu sprzedaży usług zleconych, w szczególności w zakresie:

1) badań laboratoryjnych i innych czynności dotyczących oceny jakości zdrowotnej i bezpieczeństwa zdrowotnego;
2) prowadzenia szkoleń i egzaminów.

Art. 35b. Opłaty, o których mowa w art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 1, oraz świadczenia pieniężne z tytułu sprzedaży usług zleconych, o których mowa w art. 35a, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 35c. Do należności pieniężnych z tytułu opłat, o których mowa w art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 1, oraz sprzedaży usług zleconych, o których mowa w art. 35a, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

32) w art. 36 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „weterynaryjnej kontroli granicznej” zastępuje się wyrazami „kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych wykonywanych w punkcie kontroli granicznej”;

33) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37.1. Kto:

1) udaremnia lub utrudnia działalność organów Inspekcji lub osób, o których mowa w art. 5 ust. 2,
2) będąc obowiązanym do złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 16 ust. 2c lub 5a, nie składa takiego oświadczenia

– podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Kto:

1) będąc obowiązanym do wykonania nakazu określonego w art. 18 ust. 1, nie wykonuje tego nakazu,
2) będąc podmiotem odpowiedzialnym za przesyłkę zwierząt albo towarów, z wyłączeniem produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów złożonych i produktów uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 2019/2122, oraz małych przesyłek tych produktów, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2019/2122:
   a) nie informuje o zamiarze przywozu lub tranzytu zwierząt albo produktów przez punkt kontroli granicznej, zgodnie z wymaganiami, o których mowa w art. 56 ust. 4 rozporządzenia 2017/625,

b) nie udostępnia dokumentów i nie składa wyjaśnień związanych z przeprowadzaniem kontroli urzędowej lub wykonywaniem innych czynności urzędowych w punkcie kontroli granicznej zgodnie z art. 49 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, lub w uznanych składach, zgodnie z przepisami sekcji 2 rozdziału IV rozporządzenia 2019/2124,

c) nie wprowadza przesyłki zwierząt albo towarów do zadeklarowanego miejsca przeznaczenia wskazanego w dokumentach, o których mowa w art. 50 rozporządzenia 2017/625

– podlega karze grzywny.

3. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 i 2 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

34) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu

„Art. 37a. Kto, przywożąc lub dokonując tranzytu przesyłki zwierząt albo towarów nie przedstawi takiej przesyłki do kontroli urzędowej lub w celu wykonania innych czynności urzędowych w punkcie kontroli granicznej, zgodnie z art. 47 ust. 5 rozporządzenia 2017/625, lub w uznanych składach, zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2019/2124, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 w pkt 2:

a) uchyla się lit. c,

b) w lit. g kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h oraz i w brzmieniu:

„h) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1),

i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE)

nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (Dz. Urz. UE L 95 z 07.02.2017, str. 1, z późn. zm.).”;

2) użyte w art. 1 pkt 3 lit. c, art. 42 ust. 1 pkt 4 i ust. 6 pkt 1a, art. 44 ust. 1 pkt 8, 9, 12 i ust. 1a pkt 3 i 5, art. 45 ust. 1 pkt 7, art. 46 ust. 3 pkt 7, art. 52 ust. 2, art. 52c ust. 1 pkt 1 oraz art. 85 ust. 1 pkt 5, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „środki żywienia zwierząt” zastępuje się użytym w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazem „pasze”;

3) w art. 1 pkt 3 w lit. d kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) wprowadzania do obrotu i używania preparatów weterynaryjnych adaptacyjnych stosowanych w medycynie weterynaryjnej,”;

4) w art. 2:

a) po pkt 8 dodaje się pkt 8a i 8b w brzmieniu:

„8a) kontrola – kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (Dz. Urz. UE L 95

z 07.02.2017, str. 1, z późn. zm.[3)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”;

8b) inne czynności urzędowe – inne czynności urzędowe w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2017/625;”,

b) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) przesyłka – przesyłkę w rozumieniu art. 3 pkt 37 rozporządzenia 2017/625;”,

c) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) przywóz – wprowadzanie na terytorium Unii lub wprowadzenie do Unii w rozumieniu art. 3 pkt 40 rozporządzenia 2017/625;”,

d) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a)tranzyt – tranzyt w rozumieniu art. 3 pkt 44 rozporządzenia 2017/625;”,

e) pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) państwo trzecie – terytorium nie wymienione w załączniku I do rozporządzenia 2017/625;”,

f) pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) świadectwo zdrowia – świadectwo urzędowe w rozumieniu art. 3 pkt 27 rozporządzenia 2017/625 poświadczające stan zdrowia zwierzęcia lub zwierząt, stan zdrowotny stada, z którego zwierzęta pochodzą, albo jakość zdrowotną niejadalnego produktu pochodzenia zwierzęcego;”,

g) pkt 43 i 44 otrzymują brzmienie:

„43) dystrybutor – osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo osobę prawną, z miejscem zamieszkania albo siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadzającą w celu używania lub dystrybucji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej lub preparat weterynaryjny adaptacyjny stosowany w medycynie weterynaryjnej;

44) wytwórca – osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo osobę prawną odpowiedzialną za projektowanie, wytwarzanie, pakowanie i oznakowanie wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej lub preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego stosowanego w medycynie weterynaryjnej przed wprowadzeniem go do obrotu niezależnie od tego, czy powyższe czynności wykonuje ona sama czy w jej imieniu osoba trzecia;”,

h) dodaje się pkt 45–47 w brzmieniu:

„45) preparat weterynaryjny adaptacyjny stosowany w medycynie weterynaryjnej – preparat podawany doustnie, przeznaczony wyłącznie do bezpośredniego stosowania u zwierząt:

a) który nie jest weterynaryjnym produktem leczniczym, produktem biobójczym, paszą ani dodatkiem paszowym,

b) który nie wpływa na fizjologiczne funkcje zwierząt i nie stanowi zagrożenia dla zdrowia lub dobrostanu zwierząt,

c) który może mieć korzystny wpływ na zdrowie zwierząt przez wspomaganie i uzupełnienie leczenia,

d) którego właściwości lecznicze są marginalne i wynikają z charakteru substancji aktywnych w nim zawartych,

e) którego stosowanie nie może powodować zagrożenia dla hodowcy lub posiadacza zwierząt ani nie pozostawiać pozostałości w zwierzętach żywych lub w negatywny sposób zmieniać jakości żywności pochodzenia zwierzęcego;

46) wprowadzenie do obrotu preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego stosowanego w medycynie weterynaryjnej – przekazanie, nieodpłatnie albo za opłatą, po raz pierwszy preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego stosowanego w medycynie weterynaryjnej w celu używania lub dystrybucji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

47) wprowadzenie do używania preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego stosowanego w medycynie weterynaryjnej – pierwsze udostępnienie użytkownikowi, nieodpłatnie albo za opłatą, preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego stosowanego w medycynie weterynaryjnej w celu używania zgodnie z przewidzianym zastosowaniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

5) po art. 3a dodaje się art. 3b w brzmieniu:

„Art. 3b. Powiatowy lekarz weterynarii wykonuje zadania właściwego organu w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia 2017/625 w zakresie kontroli oraz innych czynności urzędowych, chyba że ustawa stanowi inaczej.”;

6) w art. 13:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dopuszcza się przywóz zwierząt kopytnych, ptaków, zwierząt akwakultury, małp (Simiae i Prosimiae), pszczół (Apis mellifera), trzmieli, zającowatych, norek, lisów oraz psów, kotów, fretek i salamander wyłącznie z tych państw trzecich lub ich części, które znajdują się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską, jeżeli:”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przesyłka zwierząt jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia;”,

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) być sporządzone co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest przeprowadzana kontrola w punkcie kontroli granicznej lub miejscu innym niż punkt kontroli granicznej;”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zwierzęta inne niż określone w ust. 1 mogą być przywożone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jako państwa końcowego przeznaczenia, jeżeli na ten przywóz zostało wydane pozwolenie Głównego Lekarza Weterynarii, a przesyłka zwierząt jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii tego państwa trzeciego, z którego są wysyłane zwierzęta.”,

d) w ust. 7:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) określenie gatunku, rodzaju i liczby przywożonych zwierząt, przy czym w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625, liczbę przywożonych zwierząt określa się, jeżeli jest to możliwe;”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) określenie przejścia granicznego, z wyłączeniem zwierząt, o których mowa w art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625;”,

– dodaje się pkt 5–8 w brzmieniu:

„5) określenie zamierzonego terminu wwozu zwierząt;

6) określenie zamierzonego sposobu wykorzystania zwierząt, o których mowa w art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625;

7) miejsce przeznaczenia zwierząt, o których mowa w art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625;

8) termin przeprowadzenia działań związanych z celami naukowymi, w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625.”,

e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W pozwoleniu określa się szczegółowe wymagania zdrowotne dla zwierząt będących przedmiotem przesyłki, a w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 4 lit. b rozporządzenia 2017/625, dodatkowo określa się:

1) sposób postepowania ze zwierzętami, w szczególności ze zwierzętami wykorzystanymi do celów naukowych i zwierzętami, które nie zostały wykorzystane do tych celów;

2) termin przeprowadzenia działań związanych z celami naukowymi.”;

7) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Podmiot przywożący zwierzęta, o których mowa w art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625, któremu udzielono pozwolenia, o którym mowa w art. 13 ust. 9:

1) zgłasza przywóz przesyłki w terminie do dnia następującego po dniu przybycia zwierząt powiatowemu lekarzowi weterynarii;

2) informuje powiatowego lekarza weterynarii o przeprowadzeniu działań związanych z celami naukowymi.

2. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, lub po upływie terminu, o którym mowa w art. 13 ust. 9 pkt 2, przeprowadza kontrolę w celu zweryfikowania sposobu postępowania ze zwierzętami.”;

8) w art. 15:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dopuszcza się przywóz niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, jeżeli:”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przesyłka produktów jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia.”,

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) być sporządzone co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest przeprowadzana kontrola w punkcie kontroli granicznej lub miejscu innym niż punkt kontroli granicznej.”;

9) w art. 16 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przesyłka tego materiału jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii państwa, z którego przywieziono ten materiał, albo potwierdzoną kopię tego świadectwa, a także we wspólny zdrowotny dokument wejścia wystawiony przez granicznego lekarza weterynarii.”;

10) art. 18a otrzymuje brzmienie:

„Art. 18a. Dopuszcza się tranzyt zwierząt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie z państw trzecich lub ich części, które znajdują się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską, jeżeli:

1) są spełnione wymagania zdrowotne dla zwierząt, określone przy tranzycie danego gatunku;

2) przesyłka zwierząt jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia.”;

11) w art. 19 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dopuszcza się handel zwierzętami, z wyłączeniem koniowatych i zwierząt akwakultury, jeżeli są spełnione wymagania zdrowotne dla zwierząt określone dla handlu danym gatunkiem zwierząt lub ze względu na ich przeznaczenie, w tym:”;

12) w art. 20 uchyla się ust 2;

13) w art. 22:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dopuszcza się handel niejadalnymi produktami pochodzenia zwierzęcego, jeżeli:”,

b) uchyla się ust. 3;

14) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szczegółowe wymagania weterynaryjne dla handlu czynnikami chorobotwórczymi, z wyjątkiem immunologicznych produktów leczniczych weterynaryjnych dopuszczonych do obrotu na podstawie przepisów Prawa farmaceutycznego, określa prawodawstwo weterynaryjne.”;

15) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. Podmiot, któremu zostały dostarczone zwierzęta, produkty lub czynniki chorobotwórcze, zgłasza niezwłocznie właściwemu miejscowo powiatowemu lekarzowi weterynarii przybycie takich zwierząt, produktów lub czynników chorobotwórczych.”;

16) w art. 24a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kontrolę spełniania wymagań weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, które są określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 576/2013”.

2. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia niespełnienia wymagań określonych w rozporządzeniu nr 576/2013 wydaje decyzję o zastosowaniu środków przewidzianych w tym rozporządzeniu oraz nadzoruje jej wykonanie.”;

17) po art. 24a dodaje się art. 24aa w brzmieniu:

„Art. 24aa. 1. Wymagania weterynaryjne dla zwierząt domowych towarzyszących podróżnym z gatunków, o których mowa w załączniku I część B rozporządzenia nr 576/2013, przemieszczanych z państwa trzeciego lub z jego terytorium, są określone w art. 14 rozporządzenia nr 576/2013;

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania weterynaryjne dla zwierząt z gatunków, o których mowa w załączniku I w części B rozporządzenia nr 576/2013, przemieszczanych z państwa trzeciego lub z jego terytorium, w tym maksymalną liczbę tych zwierząt, jaka może towarzyszyć właścicielowi lub osobie upoważnionej podczas pojedynczego przemieszczenia o charakterze niehandlowym, oraz wzory świadectw zdrowia dla tych zwierząt, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia zwierząt oraz zdrowia publicznego.”;

18) w art. 24b:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Organy celne przeprowadzają kontrolę, o której mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013, w punktach wjazdu podróżnych w rozumieniu art. 3 lit. k rozporządzenia nr 576/2013, zwanych dalej „punktami wjazdu podróżnych”.

2. Do przemieszczania w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia nr 576/2013, stosuje się przepisy o wymaganiach weterynaryjnych przy przywozie zwierząt oraz rozporządzenie 2017/625.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organ celny w przypadku stwierdzenia niespełniania wymagań przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym z państwa trzeciego lub z jego terytorium niezwłocznie powiadamia o tym powiatowego lekarza weterynarii, właściwego ze względu na miejsce położenia punktu wjazdu podróżnych.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4d w brzmieniu:

„4a. Organ celny w przypadku gdy:

1) kontrola dokumentacji, o której mowa w art. 34 rozporządzenia nr 576/2013, wykaże braki formalne, lub

2) kontrola tożsamości wykaże niezgodności w zakresie oznakowania zwierzęcia,

– po konsultacji z powiatowym lekarzem weterynarii właściwym ze względu na miejsce położenia punktu wjazdu podróżnych oraz, w razie konieczności, po wysłuchaniu właściciela lub osoby upoważnionej, wydaje decyzję o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 35 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 576/2013, i nadzoruje jej wykonanie.

4b. Do konsultacji nie stosuje się przepisów art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego.

4c. Konsultacja może odbywać się ustnie, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) lub za pomocą innych środków łączności.

4d. Szczegółowe zasady konsultacji określa porozumienie zawarte pomiędzy wojewódzkim lekarzem weterynarii, a naczelnikiem urzędu celno-skarbowego, właściwymi terytorialnie dla danego punktu wjazdu podróżnych.”;

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku, o którym mowa w ust. 4, z zastrzeżeniem ust. 4a:

1) bez zbędnej zwłoki udaje się do punktu wjazdu podróżnych;

2) wydaje decyzję o zastosowaniu środków przewidzianych w rozporządzeniu nr 576/2013 oraz nadzoruje jej wykonanie.”,

f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Powiatowy lekarz weterynarii nie wydaje decyzji o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 35 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 576/2013, jeżeli sprawa ta została już rozstrzygnięta przez organ celny.”,

g) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Zwierzęta domowe towarzyszące podróżnym w przypadku niespełniania wymagań, o których mowa w ust. 4, do czasu zastosowania środków przewidzianych w rozporządzeniu nr 576/2013, przetrzymuje się pod dozorem organów celnych.

7. Zarządzający punktem wjazdu podróżnych, w przypadku stwierdzenia niespełnienia wymagań przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, udostępnia nieodpłatnie pomieszczenie przystosowane do przetrzymywania tych zwierząt.”,

h) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. Główny Lekarz Weterynarii:

1) umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii informacje, o których mowa w art. 37 rozporządzenia nr 576/2013, oraz przekazuje Komisji Europejskiej adres tej strony;

2) przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w art. 42 rozporządzenia nr 576/2013.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz punktów wjazdu podróżnych oraz warunki i sposób współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej z organami celnymi przy kontroli przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, mając na względzie zapewnienie sprawnej kontroli przeprowadzanej przez te organy oraz ochronę zdrowia zwierząt.”;

19) po art. 24b dodaje się art. 24ba i art. 24bb w brzmieniu:

„Art. 24ba. 1. Główny Lekarz Weterynarii może wydać zezwolenie na przemieszczenie zwierząt, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 576/2013.

2. Zezwolenie wydaje się w drodze decyzji administracyjnej.

3. W zezwoleniu określa się punkt wjazdu inny niż punkt wjazdu podróżnych przez który zwierzęta mogą być przemieszczone.

4. Wniosek o wydanie zezwolenia składa się nie później niż na 2 dni przed dniem zamierzonego przemieszczenia zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres właściciela zwierząt albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu przemieszczającego zwierzęta;
2) określenie liczby przemieszczanych zwierząt;
3) nazwę państwa pochodzenia zwierząt;
4) określenie punktu wjazdu, o którym mowa w ust. 3, i zamierzonego terminu przemieszczenia zwierząt.

Art. 24bb. 1. Główny Lekarz Weterynarii może wydać zezwolenie na przemieszczenie zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, o którym mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013.

2. Zezwolenie wydaje się w drodze decyzji administracyjnej, po uzgodnieniu z powiatowym lekarzem weterynarii właściwym dla miejsca przeznaczenia zwierząt, miejsca oraz warunków kwarantanny zwierząt.

3. Do uzgodnienia między organami Inspekcji Weterynaryjnej, o których mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego.

4. Wniosek o wydanie zezwolenia składa się nie później niż na 14 dni przed dniem zamierzonego przemieszczenia zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres właściciela zwierząt;
2) określenie gatunku i liczby przemieszczanych zwierząt;
3) nazwę państwa pochodzenia zwierząt;
4) nazwy państw, przez które będzie następowało przemieszczenie;
5) określenie punktu wjazdu podróżnych i zamierzonego terminu przemieszczenia zwierząt;
6) miejsce przeznaczenia zwierząt po przemieszczeniu.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dołącza się kopie dokumentów pozwalających na ustalenie statusu epizootycznego zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, które mają być przemieszczone, w tym zaświadczeń o wykonanych szczepieniach, wyników badań diagnostycznych w kierunku chorób zakaźnych zwierząt,

książeczki zdrowia i zaświadczenia o stanie zdrowia wystawionego przez lekarza weterynarii w państwie trzecim.

7. Koszt działań określonych w decyzji, o której mowa w ust. 2, ponosi właściciel zwierzęcia lub osoba upoważniona.

8. O przybyciu zwierzęcia na miejsce przeznaczenia właściciel zwierzęcia lub osoba upoważniona powiadamia powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeznaczenia zwierzęcia.”;

20) użyte w art. 24d ust. 1, 2 i 7 pkt 3 lit. b oraz art. 24e ust. 2 i 3 wyrazy „rozporządzenia 998/2003” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia nr 576/2013”;

21) w art. 24f:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Oznakowanie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013, przeprowadza:”,

b) uchyla się ust. 2;

22) art. 24h otrzymuje brzmienie:

„Art. 24h. Minister właściwy do spraw rolnictwa, z własnej inicjatywy lub na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, może wystąpić do Komisji Europejskiej z wnioskiem, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013.”;

23) w art. 26a w ust. 6 w pkt 1 i 2 skreśla się wyrazy „lub zatwierdzonego lekarza weterynarii”;

24) po art. 26g dodaje się art. 26ga w brzmieniu:

„Art. 26ga. Do podmiotu będącego odbiorcą przesyłki produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, wymienionym w świadectwie zdrowia lub innym dokumencie towarzyszącym przesyłce, stosuje się odpowiednio art. 23a.”;

25) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Art. 28a. Do podmiotu będącego odbiorcą koniowatych przemieszczanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z innych państw członkowskich Unii Europejskiej, wymienionym w świadectwie zdrowia towarzyszącym przesyłce takich zwierząt, stosuje się odpowiednio art. 23a.”;

26) po art. 40a dodaje się art. 40b w brzmieniu:

„Art. 40b. Do podmiotu będącego odbiorcą zwierząt akwakultury przemieszczanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z innych państw członkowskich Unii

Europejskiej, wymienionym w świadectwie zdrowia lub innym dokumencie towarzyszącym przesyłce takich zwierząt, stosuje się odpowiednio art. 23a.”;

27) w art. 43a w ust. 4 wyrazy „wspólnotowe laboratorium referencyjne” zastępuje się wyrazami „laboratorium referencyjne Unii Europejskiej”,

28) w art. 46 ust. 3a i 3b otrzymują brzmienie:

„3a. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 3 pkt 8b, 8c, 8d lit. c, pkt 8e i 9, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów.

3b. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 3 pkt 8, 8h i 8j–l, , właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz osoby trzecie są obowiązani do powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów.”;

29) po rozdziale 9a dodaje się rozdział 9b w brzmieniu:

„Rozdział 9b

Zasady wprowadzania do obrotu i używania preparatów weterynaryjnych adaptacyjnych stosowanych w medycynie weterynaryjnej

Art. 76d. 1. Do obrotu i używania może być wprowadzony preparat weterynaryjny adaptacyjny stosowany w medycynie weterynaryjnej, który uzyskał pozytywną opinię Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego i został umieszczony w wykazie preparatów weterynaryjnych adaptacyjnych stosowanych w medycynie weterynaryjnej, który prowadzi Główny Lekarz Weterynarii.

2. Podmiot jest obowiązany wystąpić do Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego, jeżeli zamierza:

1) wprowadzić do obrotu preparat weterynaryjny adaptacyjny stosowany w medycynie weterynaryjnej – z wnioskiem o wydanie opinii o tym preparacie;

2) przedłużyć ważność wpisu preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego stosowanego w medycynie weterynaryjnej w wykazie, o którym mowa w ust. 1 – z wnioskiem o wydanie opinii o przedłużenie ważności wpisu preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego w wykazie preparatów weterynaryjnych stosowanych w medycynie weterynaryjnej;

3) dokonać zmiany w opinii dotyczącej zmian parametrów preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego stosowanego w medycynie weterynaryjnej – z wnioskiem o wydanie opinii o planowanej zmianie.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 2, składa się w terminie nie później niż na 60 dni przed:

1) planowanym wprowadzeniem do obrotu preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego stosowanego w medycynie weterynaryjnej – w przypadku wniosku o wydanie opinii o preparacie weterynaryjnym adaptacyjnym stosowanym w medycynie weterynaryjnej;
2) upływem terminu ważności wpisu w wykazie preparatów weterynaryjnych adaptacyjnych stosowanych w medycynie weterynaryjnej – w przypadku wniosku o wydanie opinii o przedłużeniu ważności wpisu preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego w tym wykazie;
3) planowaną zmianą parametrów preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego stosowanego w medycynie weterynaryjnej – w przypadku wniosku o zmianę w opinii dotyczącą zmiany parametrów preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego stosowanego w medycynie weterynaryjnej.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 2, zawierają:

1) imię i nazwisko albo nazwę wytwórcy, jego miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres;
2) imię i nazwisko albo nazwę dystrybutora, jego miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres;
3) nazwę handlową preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego stosowanego w medycynie weterynaryjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz nazwy handlowe, pod którymi preparat weterynaryjny adaptacyjny stosowany w medycynie weterynaryjnej jest sprzedawany na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
4) nazwę techniczno-medyczną preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego stosowanego w medycynie weterynaryjnej;
5) przeznaczenie oraz ograniczenia w używaniu preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego stosowanego w medycynie weterynaryjnej;

6) wzór etykiety zewnętrznej preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego stosowanego w medycynie weterynaryjnej i dołączane do tego preparatu wzory ulotek w języku polskim.

5. Do wniosków, o których mowa w ust. 2, dołącza się:

1) dokumentację wytwórcy, uwzględniającą wyniki badań jakości, bezpieczeństwa i skuteczności oraz kwestie wytwarzania preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego stosowanego w medycynie weterynaryjnej, konieczną do wykazania jakości, bezpieczeństwa i skuteczności preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego stosowanego w medycynie weterynaryjnej;

2) dokumentację wytwórcy dotyczącą sposobu i metodyki wykonywania badań potwierdzających działanie preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego stosowanego w medycynie weterynaryjnej.

6. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy wydaje opinie, o których mowa w ust. 2, w terminie 60 dni od dnia złożenia odpowiedniego wniosku wraz z załącznikami, o których mowa w ust. 5.

7. Wydanie opinii, o których mowa w ust. 2, następuje na podstawie:

1) weryfikacji dokumentacji wytwórcy, o której mowa w ust. 5 pkt 1 i 2 albo

2) weryfikacji dokumentacji wytwórcy, o której mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, oraz badań dodatkowych określonych przez Państwowy Instytut Weterynaryjny - Państwowy Instytut Badawczy przeprowadzonych w celu zapewnienia, że dane opisane w dokumentacji dołączonej do wniosku, o której mowa w ust 5 pkt. 1 i 2 są prawidłowe – w przypadku uzasadnionych wątpliwości co do jakości, bezpieczeństwa i skuteczności preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego stosowanego w medycynie weterynaryjnej.

8. Opinie, o których mowa w ust. 2, są wydawane na okres 5 lat.

9. Za wydanie opinii, o których mowa w ust. 2 są pobierane opłaty, które stanowią dochód Państwowego Instytutu Weterynaryjnego - Państwowego Instytutu Badawczego.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za wydanie opinii, o których mowa w ust. 2, uwzględniając zakres czynności jakie powinny być wykonane do wydania tych opinii, oraz aby wysokość pobranych opłat nie przekraczała ośmiokrotności minimalnego wynagrodzenia określonego w danym roku na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu.

Art. 76e. 1. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy przekazuje pozytywne opinie Głównemu Lekarzowi Weterynarii, wraz z kopią wniosku o wydanie danej opinii. Opinie te stanowią podstawę wpisu preparatu weterynaryjnego adaptacyjnego do wykazu preparatów weterynaryjnych adaptacyjnych stosowanych w medycynie weterynaryjnej.

2. Wykaz preparatów weterynaryjnych adaptacyjnych stosowanych w medycynie weterynaryjnej zawiera dane, o których mowa w art. 76d ust. 4 pkt 1 i 3–5, oraz termin ważności opinii wydanej przez Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy.

3. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia wykaz preparatów weterynaryjnych adaptacyjnych stosowanych w medycynie weterynaryjnej na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.”;

30) w art. 85 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Kto:

1) uchyla się od obowiązku ochronnego szczepienia psów przeciwko wściekliźnie, a w przypadku wprowadzenia obowiązku ochronnego szczepienia kotów przeciwko wściekliźnie – od tego obowiązku,

2) dokonuje przemieszczenia w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym bez spełnienia warunków, o których mowa w art. 10 rozporządzenia nr 576/2013

– podlega karze grzywny.”;

31) w art. 85aa. po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Kto, wbrew nakazowi określonemu w art. 13a ust. 1, nie przekazuje powiatowemu lekarzowi weterynarii zgłoszenia lub informacji, podlega karze pieniężnej w wysokości w wysokości od 0,5 do dwukrotności kwoty przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 2001 oraz z 2021 r. poz. 36) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 w ust. 3a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) uboju na terenie gospodarstwa bydła do dwunastego miesiąca życia, świń, owiec i kóz, w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny, zgodnie z przepisami

o produktach pochodzenia zwierzęcego – zniszczenia kolczyka lub duplikatu kolczyka oraz kolczyka lub duplikatu kolczyka zawierającego elektroniczny identyfikator dokonuje posiadacz tych zwierząt.”;

2) w art. 22 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Posiadacz zwierzęcia gospodarskiego, które jest przywożone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego i które pozostaje na terytorium Unii Europejskiej, jest obowiązany oznakować to zwierzę i fakt oznakowania oraz wwozu tego zwierzęcia zgłosić kierownikowi biura w terminie 7 dni od dnia przeprowadzenia kontroli urzędowej, o której mowa w tytule II w rozdziale V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.[3)]), nie później jednak niż przed dniem opuszczenia przez to zwierzę gospodarstwa przeznaczenia, chyba że miejscem jego przeznaczenia jest rzeźnia, a uboju tego zwierzęcia dokona się w terminie:”.

Art. 4. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1753) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 w pkt 1:
   a) uchyla się lit b i c,
   b) dodaje się lit. d w brzmieniu:
      „d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia

roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.).”;

2) w art. 1:

a) w ust. 1:

– w pkt 1:

– – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„właściwość organów w zakresie higieny produktów pochodzenia zwierzęcego, a także żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, znajdującej się w rolniczym handlu detalicznym, określonych w przepisach:”,

– – uchyla się lit. c,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wymagania, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego i przez te produkty w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004 i rozporządzenia nr 853/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń, w tym wymagania, jakie powinny być spełnione przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny,”,

– uchyla się pkt 4,

b) w ust. 2

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kontroli urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie

kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.[3)]) zwanych dalej „kontrolami urzędowymi”, oraz innych czynności urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia, zwanych dalej „innymi czynnościami urzędowymi”, w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego, a także żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, znajdującej się w rolniczym handlu detalicznym.”

– dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) kontroli urzędowych w zakresie określonym w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/1375 z dnia 10 sierpnia 2015 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 212 z 11.08.2015, str. 7, z późn. zm.[9)]), zwanym dalej „rozporządzeniem 2015/1375”;”;

3) w art. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „zwanego dalej rozporządzeniem nr 999/2001”;

4) w art. 5:

a) pkt 1a otrzymuje brzmienie:

[9)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 338 z 15.10.2020, str. 7.

„1a) produkcja mięsa przeznaczonego na użytek własny – pozyskiwanie mięsa poza rzeźnią, utrzymywanych w gospodarstwie, cieląt do dwunastego miesiąca życia, świń, owiec, kóz, drobiu, zajęczaków oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych albo pozyskiwanie w wyniku odstrzału mięsa zwierząt łownych, przeznaczonego na własne potrzeby;”,

b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) zakład – przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 852/2004;”;

5) w art. 6:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 1,

– dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) rozporządzenia 2015/1375;”,

– w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„art. 3 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”, w zakresie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych dotyczących:”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy lekarz weterynarii, w zakresie określonym w ustawie i nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004, rozporządzenia

nr 853/2004, rozporządzenie 2015/1375 i rozporządzenia 2017/625 oraz w przepisach wydanych w trybie tych rozporządzeń, wykonuje czynności związane ze sprawowaniem nadzoru nad bezpieczeństwem:”;

6) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Powiatowy lekarz weterynarii albo urzędowy lekarz weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii wydają decyzje administracyjne lub wykonują czynności w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia nr 999/2001, rozporządzenia nr 852/2004, rozporządzenia nr 853/2004, rozporządzenia 2017/625 lub z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń oraz rozporządzenia 2015/1375.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Decyzje administracyjne, o których mowa w ust. 1:

1) wydaje się z urzędu, chyba że prawodawstwo weterynaryjne lub przepisy dotyczące bezpieczeństwa żywności stanowią inaczej;

2) w przypadku stwierdzenia niezgodności wskazują termin usunięcia tych niezgodności.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sprawy rozstrzygane w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii albo urzędowego lekarza weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii, wskazując, jakie decyzje są wydawane na wniosek, w tym treść tych wniosków, mając na względzie zapewnienie przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w jednolity sposób na obszarze całego kraju oraz realizację celów określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, podwyższyć progi określone w:

1) art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/624 z dnia 8 lutego 2019 r. dotyczącego szczególnych przepisów w dziedzinie przeprowadzenia kontroli urzędowych dotyczących produkcji mięsa oraz obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do żywych

małży zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 1), mając na względzie konieczność spełnienia warunku, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. b tego rozporządzenia;

2) art. 13 ust. 1 lit. a rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/627 z dnia 15 marca 2019 r. ustanawiającego jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do kontroli urzędowych (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 51), mając na względzie konieczność spełnienia warunku, o którym mowa w art. 3 ust. 2 tego rozporządzenia.”;

7) w art. 8:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, art. 144 lub art. 145 rozporządzenia 2017/625 wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, urzędowego lekarza weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, określi, w drodze rozporządzenia:”,

b) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, urzędowych lekarzy weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii, lub sposób ich wykonywania, lub

2) szczegółowe wymagania dotyczące higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w zakresie przekazanym

do uregulowania przez Rzeczpospolitą Polską lub państwa członkowskie Unii Europejskiej”;

8) w art. 8b:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub art. 144 i 145 rozporządzenia 2017/625 wynika możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, urzędowego lekarza weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, może określić, w drodze rozporządzenia:”,

b) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, urzędowych lekarzy weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii, lub sposób ich wykonywania, lub

2) szczegółowe wymagania dotyczące higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w zakresie, w jakim dopuszcza się możliwość wprowadzenia regulacji przez państwo członkowskie Unii Europejskiej”;

9) w art. 11a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić maksymalną liczbę zwierząt poddawanych ubojowi w ciągu roku kalendarzowego, w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny w odniesieniu do każdego posiadacza tych zwierząt oraz zakres i sposób dokumentowania liczby tych zwierząt, biorąc pod uwagę ochronę zdrowia publicznego.”;

10) po art. 11a dodaje się art. 11b w brzmieniu:

„Art. 11b. Niedopuszczalne jest wprowadzanie na rynek mięsa przeznaczonego na użytek własny i żywności zawierającej takie mięso.”;

11) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Przepisy rozporządzenia 2017/625 w zakresie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia oraz przepisy Unii Europejskiej wydane w trybie tego rozporządzenia stosuje się odpowiednio do kontroli wymagań, o których mowa w art. 11–14.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w zakresie nieuregulowanym w przepisach, o których mowa w ust. 1, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje czynności wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, urzędowych lekarzy weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii w ramach kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, i sposób przeprowadzania kontroli urzędowych lub wykonywania innych czynności urzędowych, w tym prowadzenia dokumentacji związanej z kontrolami urzędowymi lub innymi czynnościami urzędowymi, mając na względzie zapewnienie właściwego wykonywania tych czynności.”;

12) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Główny Lekarz Weterynarii może opracować projekt pilotażowy, o którym mowa w art. 18 ust. 9 rozporządzenia 2017/625, zwany dalej „projektem pilotażowym”.

2. Projekt pilotażowy zawiera w szczególności:

1) zakres kontroli urzędowych odnoszących się do produkcji mięsa objętych projektem;
2) czas trwania projektu;
3) wskazanie praktycznych rozwiązań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych odnoszących się do produkcji mięsa objętych projektem.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, projekt pilotażowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na względzie realizację celów rozporządzenia 2017/625 oraz zapewnienie zgodności z wymogami dotyczącymi bezpieczeństwa żywności.”;

13) w art. 17 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Dopuszcza się ubój na terenie gospodarstwa bydła do dwunastego miesiąca życia, świń, owiec, kóz, drobiu, zajęczaków oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, w celu produkcji mięsa na użytek własny.”;

14) po art. 17 dodaje się art. 17a–17c w brzmieniu:

„Art. 17a. Dopuszcza się wysyłanie produktów, o których mowa w ust. 10.1 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001, zgodnie z tym przepisem.

Art. 17b. 1. Osoby uprawnione do polowania, którym dzierżawcy lub zarządcy obwodów łowieckich, lub dyrektorzy parków narodowych albo regionalni dyrektorzy ochrony środowiska odstąpili pozyskane przez nich dziki, przekazują tym osobom, nie później niż w terminie 30 dni od dnia pozyskania, w odniesieniu do każdego pozyskanego zwierzęcia, kopię:

1) zaświadczenia o przeprowadzeniu badania poubojowego mięsa albo
2) zaświadczenia o przeprowadzeniu badania próbek mięsa na obecność włośni, albo
3) decyzji administracyjnej w sprawie uznania mięsa za niezdatne do spożycia przez ludzi.

2. Dzierżawcy lub zarządcy obwodów łowieckich, lub dyrektorzy parków narodowych albo regionalni dyrektorzy ochrony środowiska przekazują:

1) nie później niż w terminie 7 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, dane zawierające imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres osoby uprawnionej do wykonywania polowania, która nie przekazała kopii jednego z dokumentów, o których mowa w ust. 1, powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania tej osoby;
2) do dnia 31 stycznia, powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na siedzibę dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego, lub dyrektora parku narodowego albo regionalnego dyrektora ochrony środowiska, zbiorcze zestawienie informacji obejmujących imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres osób uprawnionych do wykonywania polowania, którym odstąpiono pozyskane przez nich dziki oraz rodzaj wystawionego dokumentu, o którym mowa w ust. 1, za rok ubiegły.

3. Informacje dotyczące imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania i adresu osoby uprawnionej do wykonywania polowania oraz rodzaju wystawionego dokumentu, o którym mowa w ust. 1, są przekazywane również na wniosek powiatowego lekarza weterynarii, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, we wskazanym przez ten organ terminie i zakresie.

Art. 17c. Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym w sprawach:

1) uznania gospodarstw stosujących kontrolowane warunki w pomieszczeniach gospodarskich za przedział w rozumieniu art. 1 pkt 3 rozporządzenia 2015/1375, jeżeli są spełnione warunki określone w załączniku IV do tego rozporządzenia;
2) usunięcia gospodarstwa z przedziału w rozumieniu art. 1 pkt 3 rozporządzenia 2015/1375, w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4 rozporządzenia nr 2015/1375;
3) powiadamiania Komisji Europejskiej oraz pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej o stosowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odstępstwa, o którym mowa w art. 3 ust. 3 rozporządzenia 2015/1375;
4) przedkładania Komisji Europejskiej rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia 2015/1375;
5) informowania Komisji Europejskiej i pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej o uzyskaniu dodatniego wyniku badania na obecność włośni u świni pochodzącej z gospodarstwa urzędowo uznanego za gospodarstwo stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich, zgodnie z art. 12 ust. 2 lit. e rozporządzenia 2015/1375.”;

15) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot zamierzający prowadzić działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego jest obowiązany, przed uzyskaniem pozwolenia na budowę zakładu lub przed zarejestrowaniem, sporządzić projekt technologiczny zakładu i przesłać go wraz z wnioskiem o zatwierdzenie tego projektu powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na planowane miejsce prowadzenia tej działalności.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wniosek zawiera:

1) informacje o zakresie i wielkości produkcji oraz rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego, które mają być produkowane w zakładzie;
2) wskazanie, z których krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, zakład zamierza korzystać – w przypadku zakładów korzystających z tych krajowych środków dostosowujących.”,

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Do zmiany sposobu użytkowania zakładu lub jego części, w szczególności zakresu i wielkości produkcji lub wyposażenia części produkcyjnych zakładu, przepisy ust. 1–2 stosuje się odpowiednio.

4. Przepisów ust. 1–2 nie stosuje się do statków rybackich, w tym statków przetwórni, statków chłodni i statków zamrażalni, gospodarstw, na terenie których dokonuje się uboju zwierząt w celu pozyskania mięsa na użytek własny, oraz podmiotów zamierzających prowadzić działalność w zakresie transportu lub produkcji podstawowej, lub rolniczego handlu detalicznego produktami pochodzenia zwierzęcego lub żywnością, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, lub sprzedaży bezpośredniej, lub działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, o której mowa w art. 1 ust. 5 lit. b (ii) rozporządzenia nr 853/2004.”;

16) w art. 20:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzi:

a) rejestr zakładów obejmujący zakłady:

– będące gospodarstwami, na terenie których dokonuje się uboju zwierząt pochodzących z innych gospodarstw w celu pozyskania mięsa na użytek własny,

– prowadzące sprzedaż bezpośrednią produktów pochodzenia zwierzęcego,

– które podlegają rejestracji zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, w tym prowadzące rolniczy handel detaliczny produktami pochodzenia zwierzęcego lub żywnością, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, i zakłady prowadzące działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, oraz zakłady, dla których zatwierdzenie jest wymagane zgodnie z art. 6 ust. 3 lit. c rozporządzenia nr 852/2004, i zakłady zatwierdzone zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, ze wskazaniem zakładów zatwierdzonych korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004,

b) wykaz podmiotów podlegających rejestracji, z wyłączeniem podmiotów prowadzących działalność w zakładach podlegających zatwierdzeniu w trybie i na zasadach określonych w art. 148 ust. 2–5 rozporządzenia 2017/625,

c) wykaz zakładów zatwierdzonych w trybie i na zasadach określonych w art. 148 ust. 2–5 rozporządzenia 2017/625, ze wskazaniem zakładów zatwierdzonych korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004 oraz zakładów korzystających z odstępstw, o których mowa w ust. 4.3 lit. a i c, załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001;",

– w pkt 2 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) zawieszenia rejestracji lub zatwierdzenia,",

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzje administracyjne w sprawie zawieszenia rejestracji lub zatwierdzenia, cofnięcia zatwierdzenia i wykreślenia z rejestru podlegają natychmiastowemu wykonaniu.",

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Decyzje administracyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b–d, zatwierdzające zakłady korzystające z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, zawierają wskazanie, z których krajowych środków dostosowujących zakład korzysta.";

17) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o wpis do rejestru zakładów albo wniosek o zatwierdzenie zakładu i o wpis do rejestru zakładów, składa się w formie pisemnej, w terminie co najmniej 30 dni przed dniem rozpoczęcia planowanej działalności.",

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię, nazwisko, numer PESEL, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy oraz numer identyfikacyjny REGON, jeżeli numer taki został nadany,",

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wskazanie, czy i z jakich krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, zamierza korzystać zakład.”,

c) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lub 1a, podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze składa oświadczenie o zmianie tych danych, zawierające aktualne dane, bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 30 dni od dnia powstania zmiany. Oświadczenie stanowi podstawę dokonania zmian w rejestrze zakładów, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a, w wykazie podmiotów podlegających rejestracji, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz w wykazie zakładów zatwierdzonych, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. c. Przepis ust. 3a stosuje się.”;

18) w art. 21a:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nadaje się na złożony w formie pisemnej wniosek podmiotu prowadzącego zakład, po przeprowadzeniu kontroli i stwierdzeniu, że zakład ten spełnia wymagania wskazane i określone przez dane państwo trzecie przewidziane dla danego rodzaju produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego.”,

b) w ust. 3 wyraz „uzyskanie” zastępuje się wyrazem „nadanie”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. W przypadku kontroli przeprowadzanej przez właściwy organ państwa trzeciego, o której mowa w ust. 3, podmiot, który złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1a, lub podmiot, któremu nadano uprawnienie do produkcji na rynek danego państwa trzeciego, udostępnia pomieszczenia zakładu do kontroli, chyba że podmiot ten przekazał powiatowemu lekarzowi weterynarii, w formie pisemnej, informację o nieudostępnieniu pomieszczeń zakładu do kontroli.

3b. Organy Inspekcji Weterynaryjnej mogą przeprowadzać kontrole poprzedzające kontrole właściwych organów państwa trzeciego w zakresie spełniania przez zakłady, o których mowa w ust. 3a, odpowiednich wymagań określonych przez dane państwo trzecie lub przeprowadzać takie kontrole na wniosek danego państwa trzeciego.”,

d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Koszty kontroli, o których mowa w ust. 3, oraz kontroli przeprowadzanych przez właściwy organ państwa trzeciego mających na celu utrzymanie uprawnienia zakładu do produkcji na rynek danego państwa trzeciego, ponosi podmiot prowadzący zakład:

1) który złożył wniosek do powiatowego lekarza weterynarii o nadanie uprawnienia do produkcji na rynek państwa trzeciego,

2) któremu nadano uprawnienie do produkcji na rynek danego państwa trzeciego

– chyba że są one ponoszone przez państwo trzecie lub podmiot ten złożył informację, o której mowa w art. 3a, przed upływem 14 dni przed planowaną datą rozpoczęcia kontroli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się:

1) w terminie 30 dni od dnia złożenia przez podmiot wniosku o nadanie uprawnienia, po przeprowadzeniu kontroli w zakładzie; w uzasadnionych przypadkach termin ten może być wydłużony;

2) w terminie 14 dni od dnia uzyskania przez powiatowego lekarzowi weterynarii informacji o uzyskaniu przez zakład zatwierdzenia przez właściwy organ państwa trzeciego, w przypadku, o którym mowa w ust. 3.”;

19) w art. 21b wyraz „pierwotnej” zastępuje się wyrazem „podstawowej”;

20) po art. 21c dodaje się art. 21d i art. 21e w brzmieniu:

„Art. 21d. 1. Podmioty prowadzące działalność w zakresie wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub dokonujące pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa na co najmniej na 24 godziny przed planowanym wyładunkiem lub przed planowanym zamiarem sprzedaży informują powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia tych czynności o zamiarze przeprowadzenia tych czynności.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

1) weterynaryjny numer identyfikacyjny podmiotu;

2) czas i miejsce planowanych czynności;

3) szacowaną wagę wyładowywanych lub sprzedawanych produktów rybołówstwa.

Art. 21e. 1. W przypadku produktów pochodzenia zwierzęcego, które pochodzą z państw członkowskich Unii Europejskiej i są wprowadzane na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej, podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze, któremu te produkty zostały dostarczone, prowadzi listę dostaw tych produktów.

2. Listę, o której mowa w ust. 1, przechowuje się przez okres jednego roku, licząc od końca roku kalendarzowego, za który została sporządzona.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, informują powiatowego lekarza weterynarii, na jego żądanie, o przybyciu produktów pochodzących z innego państwa członkowskiego w takim zakresie, jaki jest niezbędny do przeprowadzania kontroli urzędowej.”;

21) w art. 22:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii i Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje zawarte w rejestrze i wykazach, o których mowa w art. 20 ust. 1, w tym informacje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tym rejestrze albo wykazach;”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wykaz zatwierdzonych zakładów, ze wskazaniem zakładów zatwierdzonych korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, oraz zakładów korzystających z odstępstw, o których mowa w ust. 4.3 lit. a i c załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001;”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii uaktualnione wykazy, o których mowa w ust. 2.”;

22) w art. 23:

a) użyty w ust. 1 i 2, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyraz „uchybienie” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „niezgodność”,

b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Powiatowy lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji, uprawnienia do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego na rynek państwa trzeciego, jeżeli właściwy organ państwa trzeciego wycofa zatwierdzenie, o którym mowa w art. 21a ust. 3, lub podmiot nie udostępnił pomieszczeń zakładu do kontroli, o której mowa w art. 21a ust. 3a, od której uzależnione jest utrzymanie tych uprawnień.

7. Decyzja, o której mowa w ust. 6, podlega natychmiastowemu wykonaniu.”;

23) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Dopuszcza się przywóz produktów pochodzenia zwierzęcego, dla których w przepisach rozporządzenia 2017/625 nie zostały ustanowione weterynaryjne wymagania przywozowe, pod warunkiem ustalenia krajowych warunków takiego przywozu.

2. Główny Lekarz Weterynarii przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa propozycję wprowadzenia krajowych warunków przywozu, o których mowa w ust. 1, ze wskazaniem konieczności ich wprowadzenia oraz wpływem tych wymagań na handel i przywóz tych produktów, w zakresie:

1) rodzaju produktu pochodzenia zwierzęcego, który ma być objęty krajowymi warunkami przywozu;
2) wykazów państw oraz części państw trzecich lub, jeżeli to właściwe, zakładów, z których produkt, o którym mowa w ust. 1, może być przywożony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
3) wzoru świadectwa zdrowia dla produktu określonego w pkt 1;
4) wymagań, jakie ma spełnić produkt określony w pkt 1, lub wymagań, jakie mają być spełnione przy produkcji tego produktu.

3. Produkty pochodzenia zwierzęcego, dla których zostaną ustalone krajowe warunki przywozu , o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane na rynek wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, krajowe warunki przywozu, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapobieżenie zagrożeniom dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt wynikających z wprowadzania na rynek określonych produktów pochodzenia zwierzęcego.”;

24) w art. 24:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) powiadamiania, przyjmowania zawiadomień i przekazywania uwag do Komisji Europejskiej zgodnie z:

a) art. 13 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 852/2004 – w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b,

b) art. 10 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 853/2004;”,

– uchyla się pkt 2–4,

b) w ust. 2:

– pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) przyjmowania notyfikacji dotyczących wykazów zakładów, o których mowa w art. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji UE nr 2019/625 z dnia 4 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do wymogów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt i towarów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str.18), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/625”;

3) powiadamiania oraz składania oświadczeń, o których mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2019/625;

4) uzgadniania z właściwą władzą:

a) państwa trzeciego wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy wywozie do państwa trzeciego produktów pochodzenia zwierzęcego, w zakresie nieokreślonym w przepisach Unii Europejskiej,

b) państwa członkowskiego Unii Europejskiej warunków wysyłki produktów, o których mowa w ust. 10.1 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001;”,

– dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu:

„5) opracowania oceny rozwiązań przyjętych projektów pilotażowych w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych odnoszących się do produkcji mięsa przeprowadzonej na podstawie projektów pilotażowych i przekazywania ich Komisji Europejskiej zgodnie z art. 18 ust. 9 rozporządzenia 2017/625;

6) informowania Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich o postępie naukowym i technologicznym zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/627 z dnia 15 marca 2019 r. ustanawiającego jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 oraz

zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do kontroli urzędowych (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 51), zwanego dalej ,,rozporządzeniem 2019/627”;

7) uzgadniania z państwami członkowskimi Unii Europejskiej języka, w jakim będą uzupełniane dokumenty, o których mowa w art. 39 ust. 6 rozporządzenia 2019/627.”;

25) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. W przypadku gdy poważne ryzyko dla zdrowia ludzi lub zwierząt, o którym mowa w art. 53 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002, jest związane z produktami pochodzenia zwierzęcego lub produktami złożonymi określonymi w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 47 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2017/625, podlegającymi kontrolom urzędowym lub innym czynnościom urzędowym w punkcie kontroli granicznej, Główny Lekarz Weterynarii może wystąpić do Komisji Europejskiej o przyjęcie środków określonych w wymienionym przepisie, dotyczących takich produktów.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 54 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 178/2002, gdy Komisja Europejska nie podjęła działań na skutek wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, zawiesić lub ograniczyć przywóz lub wprowadzanie na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów złożonych, o których mowa w ust. 1, pochodzących z danego państwa lub jego części lub przewożonych przez dane państwo lub jego część, lub ustanowić szczególne wymagania dla takich produktów, mając na względzie zapewnienie ochrony przed ryzykiem dla zdrowia ludzi lub zwierząt, o którym mowa w art. 53 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002.

3. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje innym państwom członkowskim Unii Europejskiej oraz Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w art. 54 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 178/2002, dotyczące wprowadzenia środków, o których mowa w ust. 2.”;

26) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. Kto:

1) prowadzi produkcję w zakładzie bez uzyskania wpisu do rejestru zakładów, w trybie i na zasadach określonych w art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004 oraz art. 20 i art. 21,

2) prowadzi produkcję w zakładzie bez uzyskania zatwierdzenia albo warunkowego zatwierdzenia tego zakładu, w trybie i na zasadach określonych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub art. 6 ust. 3 lit. c rozporządzenia nr 852/2004 oraz art. 20 i art. 21,
3) wprowadza na rynek żywność pochodzącą z zakładu, o którym mowa w pkt 1 i 2, bez uzyskania wpisu do rejestru zakładów, zatwierdzenia albo warunkowego zatwierdzenia tego zakładu,
4) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego, które pochodzą z państwa trzeciego nieznajdującego się w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 126 i art. 127 rozporządzenia 625/2017, lub z zakładu nieznajdującego się w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 126 rozporządzenia 625/2017, lub nie spełniają pozostałych wymagań określonych w art. 126 rozporządzenia 625/2017 lub dotyczących higieny w odniesieniu do takich produktów określonych w rozporządzeniu nr 852/2004 lub rozporządzeniu nr 853/2004,
5) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego, które nie spełniają wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1760/2000 w zakresie obowiązkowego etykietowania wołowiny,
6) nie spełnia wymagań określonych w art. 18 rozporządzenia nr 178/2002,
7) nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 3, art. 5, lub w załączniku I lub II rozporządzenia nr 852/2004,
8) nie spełnia wymagań określonych w art. 3 ust. 2, w załączniku II w sekcji II w ust. 2–3, sekcji III, lub w załączniku III rozporządzenia nr 853/2004,
9) nie spełnia wymagań w zakresie znakowania produktów pochodzenia zwierzęcego znakiem jakości zdrowotnej albo znakiem identyfikacyjnym określonych w art. 5, lub w załączniku II w sekcji I rozporządzenia nr 853/2004, lub w art. 48 i załączniku II rozporządzenia 627/2019,
10) nie spełnia przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego wymagań określonych w art. 8 lub art. 9, lub w załączniku V, lub w załączniku VI w lit. a, c, d, e (i), lub w załączniku VIII w rozdziale C rozporządzenia nr 999/2001, mających zastosowanie do:
    a) rzeźni, w której jest prowadzony ubój przeżuwaczy, lub zakładu, w którym jest prowadzony rozbiór mięsa przeżuwaczy, lub
    b) innych zakładów produkujących produkty pochodzenia zwierzęcego,

11) prowadząc przedsiębiorstwo spożywcze, skupuje surowe mleko lub siarę od podmiotów prowadzących gospodarstwo produkcji mleka, w odniesieniu do których została wydana decyzja administracyjna powiatowego lekarza weterynarii o zawieszeniu dostaw, w przypadku, o którym mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia 627/2019,
12) wprowadza na rynek surowe mleko lub siarę z gospodarstwa produkcji mleka, w odniesieniu do którego została wydana decyzja administracyjna powiatowego lekarza weterynarii o zawieszeniu dostaw, w przypadku, o którym mowa art. 50 ust. 2 rozporządzenia 627/2019,
13) uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w zakresie bezpieczeństwa żywności,
14) nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 9a ust. 1 i 2,
15) nie spełnia wymagań weterynaryjnych przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego lub dotyczących produktów pochodzenia zwierzęcego:
    a) wprowadzanych na rynek, w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004 i rozporządzenia nr 853/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń, a także w zakresie, w jakim przepisy te upoważniają państwo członkowskie Unii Europejskiej do wydania odrębnych regulacji prawnych, lub
    b) przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej, lub
    c) produkowanych w zakładzie, w którym jest prowadzona działalność marginalna, lokalna i ograniczona, w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia, lub
    d) o tradycyjnym charakterze,
16) nie spełnia wymagań higienicznych przy produkcji lub wprowadzaniu na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, lub dotyczących tych produktów lub żywności, określonych w krajowych środkach dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004,
17) nie spełnia wymagań higienicznych przy produkcji lub wprowadzaniu na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1

pkt 2 lit. b, lub dotyczących tych produktów lub żywności, produkowanych w ramach rolniczego handlu detalicznego,

18) nie dopełnia obowiązku określonego w art. 6 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 19 ust. 3 lub art. 21a ust. 6,

19) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego, wyprodukowane w zakładach zatwierdzonych z surowców niepochodzących z zakładów zatwierdzonych, z wyłączeniem produktów produkcji podstawowej,

20) nie spełnia wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa na użytek własny, w tym wprowadza na rynek mięso przeznaczone na użytek własny lub żywność zawierającą takie mięso,

21) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane ze zwierząt lub od zwierząt, którym podawano produkty lecznicze, jeżeli te produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskano przed upływem okresu karencji określonego dla danego produktu leczniczego,

22) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego będące zwierzętami, którym podawano produkty lecznicze, jeżeli zwierzęta te wprowadzano na rynek przed upływem okresu karencji określonego dla danego produktu leczniczego,

23) nie spełnia wymagań w zakresie konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia zakładu w zakładach zatwierdzonych, które korzystają z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004,

24) nie spełnia wymagań dotyczących sposobu postępowania w przypadku stwierdzenia obecności substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego,

25) będąc dzierżawcą lub zarządcą obwodu łowieckiego, nie przekazuje lub nie przekazuje w terminie, o którym mowa w art. 17b ust. 2, powiatowemu lekarzowi weterynarii, danych lub zbiorczej informacji, o których mowa w art. 17b ust. 2,

26) będąc osobą uprawnioną do polowania, której dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego, lub dyrektor parku narodowego albo regionalny dyrektor ochrony środowiska odstąpił na użytek własny mięso pozyskanego dzika, nie przekazuje lub nie przekazuje w terminie, o którym mowa w art. 17b ust. 1, tym osobom, kopii dokumentów, o których mowa w art. 17b ust. 1,

27) nie informuje powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia czynności o zamiarze wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa lub zamiarze sprzedaży, o których mowa w art. 21d ust. 1

– podlega karze pieniężnej.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1:

1) pkt 1, 5 i 26 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 5000 zł;

2) pkt 2 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
   a) od 1000 zł do 10 000 zł, jeżeli naruszenie to trwa do 30 dni,
   b) powyżej 10 000 zł do 33 000 zł, jeżeli naruszenie to trwa powyżej 30 dni do 6 miesięcy,
   c) powyżej 33 000 zł do 66 000 zł, jeżeli naruszenie to trwa powyżej 6 miesięcy;

3) pkt 3 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
   a) od 200 zł do 1000 zł, jeżeli wprowadzona na rynek żywność pochodzi z zakładu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, który nie uzyskał wpisu do rejestru zakładów,
   b) od 1000 zł do 20 000 zł, jeżeli wprowadzona na rynek żywność pochodzi z zakładu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, który nie uzyskał zatwierdzenia albo warunkowego zatwierdzenia;

4) pkt 4 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 2000 zł do 66 000 zł;

5) pkt 6 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 20 000 zł;

6) pkt 7 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
   a) od 500 zł do 10 000 zł, jeżeli nie spełniono wymagań określonych w rozporządzeniu nr 852/2004 w załączniku I lub załączniku II w rozdziale III, VIII lub XII,
   b) od 1000 zł do 33 000 zł, jeżeli nie spełniono wymagań określonych w art. 4 ust. 3 lub art. 5 rozporządzenia nr 852/2004, lub w rozporządzeniu nr 852/2004 w załączniku II w rozdziale I–II, IV–VII, IX–XI;

7) pkt 8 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
   a) od 5000 zł do 33 000 zł, jeżeli nie spełniono wymagań określonych w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku II w sekcji II w ust. 2 lub w sekcji III,

b) od 500 zł do 1000 zł, jeżeli nie powiadomiono urzędowego lekarza weterynarii o niespełnieniu wymagań dotyczących zwierząt wprowadzanych do pomieszczeń rzeźni, zgodnie z wymogiem określonym w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku II w sekcji II w ust. 3,

c) od 500 zł do 10 000 zł, jeżeli nie spełniono wymagań określonych w art. 3 ust 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III, stanowiących zagrożenie dla zdrowia publicznego,

d) od 10 000 zł do 66 000 zł, jeżeli nie spełniono wymagań określonych w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III, stanowiących poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego;

8) pkt 9 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 1000 zł do 30 000 zł;

9) pkt 10 lit. a – wysokość kary pieniężnej wynosi:

a) od 500 zł do 5000 zł, jeżeli liczba przeżuwaczy wynosi do 20 sztuk tygodniowo,

b) powyżej 5000 zł do 20 000 zł, jeżeli liczba przeżuwaczy wynosi powyżej 20 do 100 sztuk tygodniowo,

c) powyżej 20 000 zł do 66 000 zł, jeżeli liczba przeżuwaczy wynosi powyżej 100 sztuk tygodniowo;

10) pkt 10 lit. b – wysokość kary pieniężnej wynosi od 5000 zł do 66 000 zł;

11) pkt 11 i 12 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 500 zł do 13 000 zł;

12) pkt 13 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 2000 zł do 35 000 zł;

13) pkt 14 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 5000 zł do 35 000 zł;

14) pkt 15–17 i 23 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 15 000 zł;

15) pkt 18 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 2000 zł;

16) pkt 19 – wysokość kary pieniężnej wynosi:

a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi do 1000 kg,

b) powyżej 5000 zł do 15 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 1000 kg do 2500 kg,

c) powyżej 15 000 zł do 30 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 2500 kg;

17) pkt 20 – wysokość kary pieniężnej wynosi:

a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli wprowadzono na rynek mięso przeznaczone na użytek własny lub żywność zawierającą takie mięso,

b) od 100 zł do 2000 zł, jeżeli nie spełniono wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa na użytek własny;

18) pkt 21 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
   a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi do 1000 kg,
   b) powyżej 5000 zł do 15 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 1000 kg do 2500 kg,
   c) powyżej 15 000 zł do 30 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 2500 kg;
19) pkt 22 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
   a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi do 500 kg,
   b) powyżej 5000 zł do 15 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 500 kg do 1000 kg,
   c) powyżej 15 000 zł do 30 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 1000 kg;
20) pkt 24 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 1000 zł do 30 000 zł;
21) pkt 25 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 500 zł do 10 000 zł;
22) pkt 27 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 500 zł do 30 000 zł.”;

27) w art. 27 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Wymierzając karę pieniężną, o której mowa w art. 26, powiatowy lekarz weterynarii bierze pod uwagę:

1) rodzaj, zakres lub stopień stwierdzonych naruszeń;
2) wielkość produkcji w zakładzie, którego dotyczy naruszenie oraz rodzaj produkowanych w tym zakładzie produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b;
3) stopień spowodowanego zagrożenia dla bezpieczeństwa żywności lub zdrowia publicznego;
4) dotychczasową działalność podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, w tym częstotliwość stwierdzania naruszenia tego samego rodzaju, co naruszenie, w następstwie którego ma być wymierzona kara pieniężna;
5) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia;
6) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia.

3. Termin zapłaty kary pieniężnej upływa 14 dnia od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.”;

28) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu IVa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), z wyłączeniem art. 189d tego Kodeksu.”.

29) w art. 36 w pkt 2 wyrazy „853/2004 i rozporządzeniu nr 854/2004” zastępuje się wyrazami „852/2004 i rozporządzeniu nr 853/2004”.

Art. 5. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 8,

– pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.) w zakresie dotyczącym pasz;”,

– dodaje się pkt 16 i 17 w brzmieniu:

„16) rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1793 z dnia 22 października 2019 r. w sprawie tymczasowego zwiększenia kontroli urzędowych i środków nadzwyczajnych regulujących wprowadzanie do Unii niektórych towarów z niektórych państw trzecich, wykonującego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 i (WE) 178/2002 oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (WE) nr 669/2009, (UE) nr 884/2014, (UE) 2015/175, (UE) 2017/186 i (UE) 2018/1660 (Dz. Urz. UE L 277 z 29.10.2019, str. 89, późn. zm.);

17) rozporządzenia Komisji (UE) 2020/354 z dnia 4 marca 2020 r. ustanawiającego wykaz planowanych zastosowań pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych i uchylającego dyrektywę 2008/38/WE (Dz. Urz. UE L 67 z 05.03.2020, str. 1).”,

b) w ust. 2 w pkt 5 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 6;

2) w art. 1 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.[3)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”,”;

3) w art. 2 uchyla się pkt 1 i 2;

4) w art. 4:

a) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) laboratorium urzędowe – laboratorium określone w art. 37 rozporządzenia 2017/625;”,

b) uchyla się pkt 19;

5) w art. 5 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005 lub art. 145 rozporządzenia 2017/625 wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez właściwy organ określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub urzędowej kontroli pasz, określa, w drodze rozporządzenia:”;

6) w art. 6 w ust. 3, w art. 7 w ust. 1, w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 3, w art. 19 oraz w art. 21 w ust. 5 wyrazy „nr 882/2004” zastępuje się wyrazami „2017/625”;

7) w art. 7 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) urzędową kontrolą pasz i innymi zadaniami określonymi w rozporządzeniu 2017/625 oraz w przepisach wydanych w trybie tego rozporządzenia, w tym stosowaniem środków, o których mowa w art. 138 tego rozporządzenia;”;

8) w art. 10 w ust. 2:

a) pkt 1b otrzymuje brzmienie:

„1b) numer PESEL lub numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia wnioskodawcy – w przypadku gdy wnioskodawca nie posiada obywatelstwa polskiego;”,

b) w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) rodzaju i zakresu działalności, która ma być wykonywana, w tym działań podejmowanych za pomocą środków porozumiewania się na odległość,”;

9) w art. 12 w ust. 1 uchyla się pkt 1;

10) w art. 13:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 5 i 6,

– pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) informowania Komisji Europejskiej i współpracy z tą Komisją oraz innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej w przypadku stwierdzenia działań sprzecznych z prawem paszowym, zgodnie z art. 108 rozporządzenia 2017/625;

8) podejmowania działań i współpracy w zakresie określonym w art. 116 i art. 119 rozporządzenia 2017/625 oraz informowania Komisji

Europejskiej i współpracy z tą Komisją w przypadku przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 124 tego rozporządzenia, przez państwa trzecie;”,

– uchyla się pkt 9,

– w pkt 10 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) przekazywania informacji, o których mowa w art. 10 rozporządzenia nr 178/2002 i art. 12 rozporządzenia nr 183/2005.”,

b) uchyla się ust. 2;

11) uchyla się art. 14;

12) w art. 42 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urzędową kontrolę pasz i pasz leczniczych przeprowadza się na podstawie zintegrowanego wieloletniego krajowego planu urzędowej kontroli, o którym mowa w art. 109 ust. 1 rozporządzenia 2017/625.”;

13) w art. 45 ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. Zadania krajowych laboratoriów referencyjnych określone w art. 101 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, wykonywane w ramach nadzoru sprawowanego przez Inspekcję Weterynaryjną nad wytwarzaniem i stosowaniem pasz, w tym pasz leczniczych oraz obrotem nimi, są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratoria referencyjne będące krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 100 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, działające w zakresie innym niż określony w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej, a w przypadku gdy dla każdego laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne, określi także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie wykonywane przez te laboratoria zadania określone w art. 101 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, i spełnianie przez nie wymagań określonych w art. 100 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i laboratoriami referencyjnymi Unii Europejskiej.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje informacje, o których mowa w art. 100 ust. 4 rozporządzenia 2017/625.”;

14) w art. 46 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzane na obszar celny Unii Europejskiej pasze lub pasze lecznicze podlegają kontroli urzędowej przeprowadzanej przez granicznego lekarza weterynarii, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale V rozporządzenia 2017/625 oraz ustawą.”;

15) w art. 47 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Graniczny lekarz weterynarii po przeprowadzeniu kontroli urzędowej pasz innych niż wymienione w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2017/625:”;

16) w art. 47 w ust. 3 oraz w art. 48 w ust. 2 i 3 wyrazy „kontrola graniczna” zastępuje się wyrazami „kontrola urzędowa”;

17) w art. 53 w ust.1 pkt 31 i 32 otrzymują brzmienie:
„31) nie informuje właściwego granicznego lekarza weterynarii o przybyciu przesyłki pasz podlegającej wzmożonej kontroli urzędowej w sposób określony w art. 56 ust. 4 rozporządzenia 2017/625;
32) narusza zabezpieczenia przesyłki pasz podlegającej wzmożonej kontroli urzędowej przed uzyskaniem wyników kontroli bezpośredniej przesyłki, o której mowa w art. 65 rozporządzenia 2017/625, lub wprowadza do obrotu te pasze przed uzyskaniem pozytywnych wyników tej kontroli”.

Art. 6. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2020 r. poz. 2021) w art. 88 w ust. 4 wyrazy „oraz minister właściwy do spraw rolnictwa, każdy w zakresie swoich kompetencji, opracowują plany awaryjne, o których”, zastępuje się wyrazami „w zakresie swoich kompetencji opracowuje plan awaryjny, o którym”.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1546, 471, 1565, 2023 i 2369 oraz z 2021 r. poz. 72) w załączniku do ustawy w części III w ust. 44 w kolumnie „Zwolnienia” dodaje się pkt 15 i 16 w brzmieniu:

„15) zezwolenie, o którym mowa w art. 24ba ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421)
16) zezwolenie, o którym mowa w art. 24bb ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt”.

Art. 8. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) w art. 62 w ust. 2 uchyla się pkt 4 i 5.

Art. 9. 1. Graniczne posterunki kontroli w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy uchylanej w art. 22 pkt 1, zatwierdzone i funkcjonujące przed dniem wejścia w życie ustawy, stają się

punktami kontroli granicznej, o których mowa w art. 59 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.[3)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625", w których przeprowadza się kontrolę zwierząt i towarów, wyznaczonymi na podstawie art. 15a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Składy celne i magazyny zatwierdzone decyzją, o której mowa w art. 24 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 22 pkt 1, uważa się za składy uznane decyzją, o której mowa w art. 15f ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 10. Rada do spraw Laboratoriów, o której mowa w art. 7a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, staje się Radą do spraw Laboratoriów, o której mowa w art. 7a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. Operacyjny plan awaryjny, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym

i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.[10)]), opracowany przez:

1) Głównego Lekarza Weterynarii na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 i zatwierdzony uchwałą Rady Ministrów,
2) ministra właściwego do spraw rolnictwa na podstawie art. 88 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 6

– przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowuje moc do czasu zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa operacyjnego planu awaryjnego, o którym mowa w art. 115 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 11a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 12. 1. Lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, składają oświadczenie, o którym mowa art. 16 ust. 2b ustawy zmienianej w art. 1, albo oświadczenie, że zachodzą okoliczności powodujące wątpliwości co do bezstronnego wykonywania czynności objętych wyznaczeniem lub że pozostają w konflikcie interesów w związku z wykonywaniem tych czynności, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

2. W przypadku niezłożenia oświadczenia, przepis art. 16 ust. 5 pkt 4a ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się.

Art. 13. Pierwsze zestawienie, o którym mowa w art. 17b ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 4, obejmuje okres od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku poprzedzającego rok przekazania zestawienia.

Art. 14. Wykaz, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1:

1) lit. b ustawy zmienianej w art. 4, staje się wykazem, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. b,
2) lit. c ustawy zmienianej w art. 4, staje się wykazem, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. c

---

[10)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 136 z 24.05.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 56 z 29.02.2008, str. 4, Dz. Urz. UE L 97 z 09.04.2008, str. 85, Dz. Urz. UE L 201 z 30.07.2008, str. 29, Dz. Urz. UE L 278 z 21.10.2008, str. 6, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 29 z 03.02.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 58 z 03.03.2011, str. 29, Dz. Urz. UE L 168 z 28.06.2012, str. 24, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 22 z 27.01.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 33 z 08.02.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 195 z 27.01.2017, str. 9, Dz. Urz. UE L 348 z 29.12.2017, str. 34, Dz. Urz. UE L 36 z 09.02.2018, str. 15, Dz. Urz. UE L 43 z 16.02.2018, str. 6, Dz. Urz. UE L 43 z 16.02.2018, str. 8, Dz. Urz. UE L 75 z 19.03.2018, str. 18, Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2018, str. 4 i Dz. Urz. UE L 264 z 23.10.2018, str. 20.

– ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 15. Do wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowań w sprawach określonych w:

1) art. 25a ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy art. 25a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
2) art. 7, art. 19, art. 21, art. 21a i art. 23 ustawy zmienianej w art. 4, stosuje się przepisy art. 7, art. 19, art. 21, art. 21a i art. 23 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
3) art. 10 ustawy zmienianej w art. 5, stosuje się przepisy art. 10 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 16. Do kontroli przeprowadzanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 17. 1. Podmioty prowadzące działalność na podstawie decyzji, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. a–d ustawy zmienianej w art. 4, wydanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, składają powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności oświadczenie zawierające dane, o których mowa w art. 21 ust. 2 pkt 1 i 1a ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Podmioty prowadzące działalność na podstawie decyzji, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b–d w składanym oświadczeniu informują także o korzystaniu ze środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.[11)] – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319).

3. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego

---

11) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 153 z 12.06.2008, str. 42, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 19 oraz Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 114.

oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Oświadczenie stanowi podstawę dokonania zmian w:

1) rejestrze zakładów, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a,
2) wykazie podmiotów podlegających rejestracji, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. b,
3) wykazie zakładów zatwierdzonych, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. c

– ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18. Podmioty prowadzące w dniu wejścia w życie ustawy działalność na podstawie wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 z 08.02.2005, str. 1, z późn. zm.[12)]) lub zatwierdzenia, o którym mowa w art. 10 tego rozporządzenia, przekazują powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności informacje o rodzaju i zakresie działalności wykonywanej za pomocą środków porozumiewania się na odległość, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. Decyzje wydane na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 22 pkt 1 wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. Rejestr, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 22 pkt 2, przechowuje się do końca roku kalendarzowego, w którym weszła w życie niniejsza ustawa.

Art. 21. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 22. Traci moc:

1) ustawa z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 260);

[12)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 77 z 16.03.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 278 z 23.10.2015, str. 5, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241 oraz Dz. Urz. UE L 264 z 17.10.2019, str. 45.

2) ustawa z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2019 r. poz. 475 oraz z 2021 r. poz. 36).

Art. 23. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

Paweł Małaczek
zastępca dyrektora
Departamentu Prawnego
za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym
/podpisano elektronicznie/